

BUTLLETÍ OFICIAL DEL
BISBAT DE SANT FELIU
DE LLOBREGAT

EDICIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Secretaria General

REDACCIÓ

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Delegació Diocesana
de Mitjans de Comunicació Social

Pl. de la Vila 11, 1r.

08980 Sant Feliu de Llobregat

Tel. 93 632 76 30 - Fax 93 632 76 31

butlleti@bisbatsantfeliu.org

www.bisbatsantfeliu.org

Subscripció anual: 20 euros

Les subscripcions anuals es consideren per any natural

Disseny gràfic: Estudi Lluís Torres. Castellbisbal

Maquetació i Impressió: T.G.A, S.L. Barcelona

Dipòsit Legal: DLB 27939-2005

Í

T

BISBAT DE **E**

SANT FELIU DE

LLOBREGAT **L**

L

T

U

B

NÚM 17 (2007)
31 D'OCTUBRE
DE 2007

SUMARI

463 Església Diocesana**464 Decrets**

- 464 *Nomenament del delegat diocesà d'Ensenyament*
- 464 *Jubilació de Mn. Josep Sabaté i Carrasco*
- 464 *Nomenament del delegat diocesà de Pastoral Vocacional*
- 465 *Nomenament del delegat diocesà de Pastoral de la Salut*
- 465 *Nomenaments d'arxiprestos*
- 466 *Nomenament de l'arxiprest de Vilafranca del Penedès*
- 466 *Nomenament de l'arxiprest de Sant Vicenç dels Horts*
- 467 *Nomenament de l'arxiprest de Sant Feliu de Llobregat*
- 467 *Nomenament de l'arxiprest de Piera-Capellades*
- 467 *Nomenament de l'arxiprest de Montserrat*
- 468 *Nomenament de l'arxiprest d'El Prat de Llobregat*
- 469 Nomenaments diocesans**
- 469 *Nomenament del Capellà del centre penitenciari Brians-2*
- 469 Nomenaments parroquials**
- 470 Comunicats i notes de premsa**
- 470 *Acte de benedicció i col·locació de la primera pedra del nou bisbat de Sant Feliu de Llobregat, "la Casa de l'Església".*
- 470 *Signatura de l'acord entre el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB)*

471 *Presentació del llibre de Benet XVI Jesús de Natzaret a la llibreria Paulines de Barcelona*

472 Escrits dominicals

- 472 *Vida de la pregària (13) (2-9-2007)*
- 473 *Vida de la pregària (14) (9-9-2007)*
- 474 *L'ànima de la casa (16-9-07)*
- 474 *Quan la casa fa Església (23-9-07)*
- 475 *Diàleg o martiri (30-9-07)*
- 476 *De les paraules a les pedres (7-10-07)*
- 477 *Passió dels apassionats (14-10-07)*
- 478 *Crònica de martiri (21-10-07)*
- 479 *El pobre com a màrtir o "el martiri de l'ànima" (28-10-07)*

480 Crònica diocesana

- 480 *CASA DE L'ESGLÉSIA: Acte de benedicció i col·locació de la primera pedra del nou Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, "la Casa de l'Església" (15-9-2008).*
- 483 *Setembre 2007.*
- 485 *Octubre 2007.*

488 Visites pastorals

- 488 *Aportacions i conclusions en la visita pastoral a l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat. Del 28 de gener al 24 de març de 2007*

498 Altres Escrits

- 498 *Article per a la Revista de pessebristes de Sant Joan Despí (octubre 2007) Servei d'artesa*

499 Organismes Diocesans

- 499 *Consell Pastoral Diocesà*
- 499 *Consell Presbiteral*

499 Delegacions

- 499 *Reunió de delegats diocesans*

- 500 *Delegació Diocesana de Catequesi*
- 501 *Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia*
- 505 *Delegació de Missions*
- 505 *Delegació de Vida Consagrada*
- 507 PROVÍNCIA ECLESIASTICA
- 508 Comunicats**
- 508 *Comunicació de Mons. Lluís Martínez Sistach amb motiu de la seva creació com a cardenal*
- 508 *Comunicació de nomenaments i decrets al Bisbat de Terrassa*
- 509 *Comunicació de nomenaments d'arxiprestos al Bisbat de Terrassa*
- 510 Crònica**
- 510 *Inauguració del curs 2007-2008 del Seminari Conciliar de Barcelona*
- 511 CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE
- 512 Comunicats**
- 512 *Comunicat de la reunió n. 185*
- 514 *Comunicat sobre la beatificació, a Roma, de 498 màrtirs espanyols, dels quals 93 catalans*
- 515 Crònica**
- 515 *Inauguració del curs 2007-2008 a les facultats eclesiàstiques de teologia i filosofia*
- 517 *Inauguració del curs 2007-2008 a l'ISCREB*
- 519 CONFERENCIA EPISCOPAL ESPAÑOLA
- 520 Comunicats**
- 520 *Beatificación de 498 mártires del siglo XX en España*
- 525 SANTA SEU
- 526 Comunicats**
- 526 *Anuncio de consistorio para la creación de nuevos cardenales*
- 529 ALTRES INFORMACIONS
- 530 Notícies**
- 530 *Inauguració del curs 2007-2008 a la*

Fundació Joan Maragall

Església diocesana

DECRETS

Nomenament del delegat diocesà d'Ensenyament

Decret 10/07
Sant Feliu de Llobregat, 13-9-2007

Havent de procedir al nomenament de delegat diocesà de la Delegació Diocesana d'Ensenyament.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem, mentre no disposi altrament,

Mn. Francesc Tirado i Lara

per al càrrec de delegat diocesà de la Delegació Diocesana d'Ensenyament, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, esperant que l'exercirà com un eficaç servei a l'Església.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons les disposicions diocesanes, des del moment de prendre'n possessió.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido, pvre.
Secretari general i Canceller*

Jubilació de Mn. Josep Sabaté i Carrasco

Decret 11/07
Sant Feliu de Llobregat, 18-9-2007

Rebuda l'acceptació per part de Mn. Josep Sabaté i Carrasco, a la proposta d'acollir-se a la jubilació i fer renúncia explícita als càrrecs de rector que fins ara tenia a la Diòcesi,

PEL PRESENT document declarem que el

Rvd. Sr. Josep Sabaté i Carrasco

ha acceptat la petició de jubilació i la renúncia als càrrecs de rector de la parròquia Sant Martí, de Carme, Sant Miquel, d'Orpí, i Santa Maria, de Santa Maria de Miralles, i el pas a la situació de prevere jubilat, per les raons adduïdes.

El present Decret no entrarà en vigor fins a la presa de possessió del nou rector de la parròquia.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Canceller*

Nomenament del delegat diocesà de Pastoral Vocacional

Decret 12/07
Sant Feliu de Llobregat, 18-9-2007

Havent de procedir al nomenament de Delegat Diocesà de la Delegació Diocesana de Pastoral Vocacional.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem, mentre no disposi altrament,

Mn. Joan-Pere Pulido i Gutiérrez

per al càrrec de delegat diocesà de la Delegació Diocesana de Pastoral Vocacional, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, esperant que l'exercirà com un eficaç servei a l'Església.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons les disposicions diocesanes, des del moment de prendre'n possessió.

Esperem de la seva personal dedicació al ministeri i del seu sentit d'iniciativa i de col·laboració, una aportació a la pastoral diocesana.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Canceller*

Nomenament del delegat diocesà de Pastoral de la Salut

Decret 13/07
Sant Feliu de Llobregat, 27-9-2007

Havent de procedir al nomenament de Delegat Diocesà de la Delegació Diocesana de Pastoral de la salut.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem, mentre no disposi altrament, el

Gmà. Miguel Martín Rodrigo, OH

per al càrrec de delegat diocesà de la Delegació Diocesana de Pastoral de la

Salut, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, esperant que l'exercirà com un eficaç servei a l'Església.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons les disposicions diocesanes, des del moment de prendre'n possessió.

Esperem de la seva personal dedicació al ministeri i del seu sentit d'iniciativa i de col·laboració, una aportació a la pastoral diocesana.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Canceller*

Nomenaments d'arxiprestos

Decret 14/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent procedit a la consulta prèvia per a la renovació d'arxiprestos dels arxiprestats de Sant Feliu de Llobregat, Montserrat, Piera-Capellades, El Prat de Llobregat, Sant Vicenç dels Horts i Vilafranca del Penedès

PEL PRESENT Decret queden nomenats:

- Mn. Josep Torrente i Bruna, arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat, fins al 31 de desembre de 2008
- Mn. Joan Ramon Bullit i Guasch, arxiprest de l'Arxiprestat de Montserrat, fins al 31 de desembre de 2008

- Mn. Ramon M. Bosch i Vendrell, arxiprest de l'Arxiprestat de Piera-Capellades, fins al 31 d'octubre de 2009
- Mn. Joan Puig i Mas, arxiprest de l'Arxiprestat d'El Prat de Llobregat, fins al 31 d'octubre de 2011
- Mn. Mateu Santacana i Capella, arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts, fins al 31 d'octubre de 2011
- Mn. Joan Puig i Font, arxiprest de l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès, fins al 31 d'octubre de 2011

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Cancellier*

Nomenament de l'arxiprest de Vilafranca del Penedès

Decret 15/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent de procedir al nomenament d'arxiprest de l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem

Mn. Josep Puig i Font

per al càrrec d'arxiprest de l'Arxiprestat de Vilafranca del Penedès, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins al 31 d'octubre de 2011.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li

conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la diòcesi.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Cancellier*

Nomenament de l'arxiprest de Sant Vicenç dels Horts

Decret 16/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent de procedir al nomenament d'arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem

Mn. Mateu Santacana i Capella

per al càrrec d'arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Vicenç dels Horts, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins al 31 d'octubre de 2011.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la diòcesi.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Canceller*

Nomenament de l'arxiprest de Sant Feliu de Llobregat

Decret 17/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent de procedir al nomenament d'arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem

Mn. Josep Torrente i Bruna

per al càrrec d'arxiprest de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins al 31 de desembre de 2008.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la diòcesi.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Canceller*

Nomenament de l'arxiprest de Piera-Capellades

Decret 18/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent de procedir al nomenament d'arxiprest de l'Arxiprestat de Piera-Capellades.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem

Mn. Ramon M. Bosch i Vendrell

per al càrrec d'arxiprest de l'Arxiprestat de Piera-Capellades, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins al 31 d'octubre de 2009.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la diòcesi.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Canceller*

Nomenament de l'arxiprest de Montserrat

Decret 19/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent de procedir al nomenament d'arxiprest de l'Arxiprestat de Montserrat.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem

Mn. Joan Ramon Bullit i Guasch

per al càrrec d'arxiprest de l'Arxiprestat de Montserrat, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins al 31 de desembre de 2008.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la diòcesi.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Cancellier*

d'El Prat de Llobregat, com a col·laborador del nostre ministeri en l'Església de Sant Feliu de Llobregat, al servei del Poble de Déu, fins al 31 d'octubre de 2011.

Declarem que li corresponen els drets i deures annexos a aquest càrrec pastoral, i li conferim les facultats adients, segons el dret i les disposicions diocesanes (c. 553 a 555).

Esperem que la seva personal dedicació al ministeri i que la seva generosa disponibilitat, esdevindran un bé per a la vida i el servei pastoral de la diòcesi.

Ho Decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

*+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat
Per manament del Sr. Bisbe,
Joan-Pere Pulido i Gutiérrez, pvre.
Secretari general i Cancellier*

Nomenament de l'arxiprest d'El Prat de Llobregat

Decret 20/07
Sant Feliu de Llobregat, 31-9-2007

Havent de procedir al nomenament d'arxiprest de l'Arxiprestat d'El Prat de Llobregat.

Tenint en compte el bé pastoral i ateses les circumstàncies personals de l'interessat, nomenem

Mn. Joan Puig i Mas

per al càrrec d'arxiprest de l'Arxiprestat

NOMENAMENTS DIOCESANS

Nomenament del Capellà del centre penitenciari Brians-2

Sant Feliu de Llobregat
Octubre 2007

Mn. Josep M. Fabró i Gibert ha estat nomenat capellà del centre penitenciari Brians-2 de Sant Esteve Sesrovires.

NOMENAMENTS PARROQUIALS

Sant Feliu de Llobregat
Octubre 2007

Mn. Josep Figueras i Jové ha estat nomenat rector de la Parròquia de Sant Antoni Abat de Corbera de Llobregat.

Mn. Pere Rovira i Oliveros ha estat nomenat rector de la Parròquia de Santa Maria de Corbera de Llobregat.

Mn. Pere Milà i Vidal ha estat nomenat rector de la Parròquia de Santa Coloma de Santa Coloma de Cervelló.

P. Manuel Villares Fernández (SDB) ha estat nomenat vicari de la Parròquia de Maria Auxiliadora de Sant Boi de Llobregat, en substitució del P. Jaume Masana i Monistrol.

Mn. Lluís A. Armengol i Bellmunt ha estat nomenat rector de la Parròquia de Sant Pere de Castellet i la Gornal.

Mn. Pere Luna i Torres ha estat nomenat rector de les Parròquies de Sant Cugat de Sant Cugat Sesgarrigues i de Sant Sebastià de Sant Sebastià dels Gorgs.

Mn. Frederic Esteve i Cañameras ha estat nomenat rector de les Parròquies de Santa Maria de Capellades, Sant Martí de Carme, Sant Joan de La Torre de Claramunt, Sant Miquel d'Orpí, Santa Maria de Santa Maria de Miralles i Sant Salvador de Vilanova d'Espoia.

COMUNICATS I NOTES DE PREMSA

Acte de benedicció i col·locació de la primera pedra del nou bisbat de Sant Feliu de Llobregat, "la Casa de l'Església".

Sant Feliu de Llobregat
5-9-2007

El proper dissabte 15 de setembre, a les 12 hores, tindrà lloc l'acte de col·locació de la primera pedra de la nova seu del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, al costat del recinte del Col·legi del Bon Salvador d'aquesta localitat, al c/ Armenteres, 15. L'acte, presidit pel bisbe Agustí Cortés Soriano, comptarà també amb la presència de la Directora General d'Afers Religiosos de la Generalitat, en nom del President, de l'alcalde de la vila i altres personalitats civils i religioses.

Tres anys després de la constitució de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, com a resultat de la creació de les dues noves diòcesis (Terrassa i Sant Feliu) segregades de l'extensa arxidiòcesi de Barcelona, s'inicia la construcció d'un edifici que acollirà les dependències del bisbat i serà referència per a tota l'Església diocesana.

Des de la creació de la diòcesi, aquests serveis diocesans es van ubicar d'una manera provisional en l'edifici adjacent a la catedral de Sant Llorenç que és propietat de la Caixa del Penedès (Plaça de la Vila 11,

1r) i que aviat han començat a quedar petits per a la vida creixent de les delegacions i serveis de la nova diòcesi. És per això que ja des d'un principi es va començar a pensar en un espai més ampli que donés resposta a les necessitats presents i futures.

El projecte de la Casa de l'Església es va encomanar a un equip d'arquitectes format pel Sr. Ramon Andreu Muñoz i la Sra. Núria Canyelles Torrents que han dissenyat un conjunt de 2 edificis, el principal de 7 plantes i el secundari –unit al primer- de 2 plantes, que sumen un total de 4500m2 construïts i que permetran ubicar-hi els serveis de secretaria general, les diferents delegacions diocesanes, espais de treball i reunions, auditori, arxiu diocesà,... així com la vivenda del bisbe.

La previsió de durada de les obres és de dos anys a partir de la col·locació d'aquesta primera pedra.

El bisbe Agustí Cortés, referint-se al significat de la construcció que està per iniciar, ha escrit "un bisbat, a més de la seva funcionalitat, ha d'evocar el que és i viu l'Església diocesana, en el seu pluralisme i la seva unitat. Ha de ser, per tant, lloc de trobada, espai de pregària i d'acollida, indret de serveis per a tothom que s'hi acosti, una eina de suport per a comunitats i parròquies, grups i famílies, on es desenvolupa la vida concreta dels fidels".

Signatura de l'acord entre el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB)

Sant Feliu de Llobregat
18-9-2007

Avui a les 11:30h el Sr. Bisbe Agustí Cortés i el Dr. Antoni Matabosch, director de

l'ISCREB, han signat a la seu del Bisbat (Plaça de la Vila, 11 - Sant Feliu de Llobregat) un acord per tal d'iniciar en aquest curs acadèmic 2007-2008 els estudis universitaris de teologia a la localitat de Sant Boi de Llobregat.

Atesa la necessitat de proporcionar formació permanent i de qualitat al laïcat i amb la voluntat de facilitar la comunió entre les persones del nostre Bisbat, s'ha signat l'acord per cursar a la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat el mateix pla d'estudis universitaris de teologia que es fa a la seu de l'ISCREB a Barcelona, tot i que amb un ritme més lent, amb professorat de la mateixa institució, preferentment també de la nostra diòcesi.

L'inici del curs tindrà lloc el proper dia 8 d'octubre de 2007, i l'horari durant tot l'any serà els dilluns, de 19 a 21:30h.

El lloc on s'impartiran els estudis serà la sala d'actes del Centre Assistencial en Salut Mental "Benito Menni", C/ Doctor Antoni Pujades 38 (Germanes Hospitalàries del Sagrat Cor).

La primera matèria que s'impartirà aquest semestre serà la de Teologia Fonamental, amb una equivalència de 4'5 crèdits, a càrrec de Mn. Joan Peñafiel, arxiprest de Sant Boi de Llobregat.

Al segon semestre s'impartirà l'assignatura d'Introducció a l'Antic Testament, també amb una equivalència de 4,5 crèdits, a càrrec del Llic. Javier Velasco Arias

El procés d'inscripció durarà del 24 de setembre fins al 5 d'octubre. El preu de la matrícula per al primer semestre és de 110,- € (per als alumnes en règim d'oients 97,- €), amb possibilitat en ambdós casos de sol·licitar beques.

Per a més informació i per formalitzar la inscripció, els interessats seran atesos de

dilluns a divendres als telèfons 93 640 20 46, de 15:30 a 17:30h, i al 93 640 18 40, de 19:00 a 20:00h.

Presentació del llibre de Benet XVI Jesús de Natzaret a la llibreria Paulines de Barcelona

Sant Feliu de Llobregat
22-10-2007

Avui a les 19:30h el Sr. Bisbe Agustí Cortés presentarà el llibre de Benet XVI *Jesús de Natzaret*, per iniciativa de la llibreria Paulines, a la seva seu de Ronda de Sant Pere, 19-21 de la capital comtal.

Amb la intenció de donar a conèixer la darrera obra del Papa, s'ha organitzat aquest acte de presentació, en el qual s'ha demanat al sr. Bisbe de Sant Feliu, Agustí Cortés, un comentari del llibre, fent referència al seu contingut i a l'aportació que fa Benet XVI en el camp de la cristologia.

A la introducció de l'obra, el mateix Joseph Ratzinger indica les seves intencions com a autor: «No cal que digui que aquest llibre de cap manera no vol ser un acte de magisteri de l'Església: no és més que expressió de la meua recerca personal de "la presència del Senyor". Tothom és lliure de contradir-me. Només demano que lectors i lectores em concedeixin per endavant aquella simpatia, sense la qual no hi ha entesa possible».

Aquest vespre a la llibreria Paulines es podrà adquirir el llibre Jesús de Natzaret, sigui en castellà, sigui en l'edició catalana que treu a la llum pública tot just en aquests dies l'Editorial Claret.

ESCRITS DOMINICALS

Vida de la pregària (13) (2-9-2007)

*Ans concediu-nos de sostenir la mirada
que us contempla voltada de sol*

Per al pelegrí i per a l'Església que camina en aquesta història la mirada és més important del que sembla.

Ben bé ho sabia Jesús quan ens parlava de l'ull com a llum de tot el cos (Mt 6,22), de mirada cobdiciosa i ulls que fan pecar (Mt 5,27-29), d'ulls nets i bruts, d'ulls amb un biga engegadora (Mt 7,5)... Naturalment el problema no està en els ulls, sinó en el fet que entre els ulls i el cor hi ha un lligam, que podríem qualificar de "vital" i necessari.

Per un costat, els ulls, la manera de mirar, posa de manifest el que duem al cor; perquè, encara que moltes vegades mirem el que ens posen al davant, també és veritat que mirem el que volem, els ulls segueixen el desig, la passió, el sentiment, la voluntat. Així la mirada és una mena de llenguatge. Tret dels actors i dels mestres de la dissimulació, el lligam entre els ulls i el cor és tan fort que Jesús va proclamar: "Feliços els nets de cor; ells veuran Déu!" (Mt 5,8). La bondat del cor fa la mirada bona i la netedat del cor fa els ulls clarividents per a veure Déu.

Ja pregaven a l'Antic Testament amb els salms 24 i 15, proclamant que només qui aconsegueix sincerament la voluntat de Déu pot accedir a la seva presència i contemplar-lo. Aleshores em pregunto: qui podrà doncs assolir aquesta glòria? Sembla impossible.

Tanmateix, per un altre costat, els ulls ajuden el cor. Recordo sovint l'anhel de Moisès, ell mateix cansat en ple pelegrinatge amb el poble pel desert, i goso pregar Déu que no esperi la meua justícia per deixar-me veure'l; si més no que em deixi albirar un reflex de la seva llum. Perquè només un petit raig ja ens ajudaria a caminar. La contemplació de la bellesa i la bondat també guareix el cor i fa revifar les forces del caminant.

Quan els primers cristians patien els estralls de la persecució, en temps de molts sofriments i contradiccions, el profeta de l'Apocalipsi cridava a l'esperança i a la constància en el caminar, tot presentant davant els ulls del poble "la dona voltada de sol" (Ap 12,1). Aquesta dona transparent a Déu, pateix el dolor d'engendrar fills i l'assetjament del drac, però és finalment alliberada. És Maria i és l'Església alhora.

- Fem un esforç d'autenticitat, per tal que la mirada i el cor vagin a una.
- Deixem que mani el cor, tot anhelant llum, per tal que els ulls li trametin un raig d'esperança.
- En aquest punt decidim-nos a mantenir la mirada, no fent cas d'altres foscors que només anuncien tristor i mort.

La visió de Montserrat ens suggereix més la contemplació de la Mare de Déu gloriosa, que no pas la seva condició sofrent i trepitjada pel dolor al costat de la creu. No és que oblidem el sofriment,

sinó que contemplem qui patia ja transfigurada. O millor, el seu sofriment ja transparent a la glòria de Déu. I aquesta és la darrera paraula.

Vida de la pregària (14) (9-9-2007)

*En Vós la nostra Església és ja al cel
mentre, encara a la terra,
camina oferint el llevat
d'una inestroncable esperança.*

La nostra pregària eclesial a Maria no podia acabar amb la mirada fixa al cel, contemplant la Dona de l'Apocalipsi voltada de sol, per la mateixa raó que els àngels advertiren als testimonis de l'Ascensió de Jesucrist que «no era moment de roman-dre mirant als núvols» (*Fets 1,11*).

És clar que ens cal mirar de tant en tant Maria i la nostra Església ja a la glòria de Déu, transparents de llum: d'altra manera no podria sostenir-se l'esperança i el camí es faria feixuc de debò, gairebé impossible. Però els nostres ulls no poden deixar de mirar la terra tant com puguin, amb tota netedat, valentia i objectivitat. Potser el programa del pelegrí sigui anar mirant alternativament la glòria, on troba claredat, descans i assossec, i la terra, on camina exposat a les boires, la pols, les llàgrimes, l'esforç i la lluita. Tanmateix en ambdós llocs trobarà la Mare de Déu, i per tant el que de tota manera no haurà d'oblidar és de tenir-la sempre a l'abast de la seva mirada.

D'altra banda l'Església pelegrinant no només mira Maria gloriosa per tal de recobrar ella mateixa l'ànim i l'esperança, sinó també perquè allò que rep de la contemplació, esdevé oferiment generós al món, a les persones concretes amb

les quals fa camí en aquesta història. Els nostres germans es beneficien també de la nostra mirada a la glòria, perquè és en ella on l'Església troba la pau, la fermesa i l'alegria que després tramet al món. Per això podem dir que la nostra societat, les persones que cada dia tracten amb nosaltres i el món en general, estan necessitats tant d'una Església arrelada al temps present, com d'una Església contemplativa.

- Mai l'Església es pot fer contemplativa mirant de trobar-hi una complaença en si mateixa. Seria una contradicció que allò que consisteix a estimar esdevingués motiu de tantament egoista i vanitós.
- La mirada de l'Església a Maria triomfant és exercici d'amor i, per tant, predisposició o capacitació per donar esperança en aquest món.
- Aquesta Església no podrà tenir grans pretensions. La seva eficàcia, el seu servei al món, la seva força transformadora, com el Regne de Déu, sempre començarà i actuarà com un petit bocí de llevat.

El proper dissabte, dia 15, si Déu vol, beneirem i col·locarem la primera pedra de la Casa de l'Església. Desitjaríem que tots els llocs d'Església, inclosos els espais físics, esdevinguessin espais d'esperança. Molt particularment aquest, que pretén ser, a més d'un edifici de serveis, una casa de trobada, de reunió, de pregària i convivència. En aquesta avinentesa no podem oblidar que, si bé les parets i l'espai ajuden, al cap i a la fi és l'Església qui fa la casa; i que una Església que s'emmiralla en Maria mai deixarà d'oferir al món, mitjançant les seves múltiples presències, l'esperança inesgotable de la nostra fe.

L'ànima de la casa (16-9-07)

Ja fa molts anys que les cases de les nostres ciutats i pobles perderen l'ànima. Els grans blocs en sèrie i els edificis merament funcionals que omplen els nostres barris més aviat són reflex de «la nostra vida estàndard», de la nostra massificació, potser de la nostra despersonalització.

Tanmateix pensem que hi ha d'haver una misteriosa i profunda relació entre l'edifici físic i els seus habitants: seria el que en part constituïria l'ànima de l'edifici. Sempre s'hauria de respectar aquesta personal relació, però amb més motiu, en tractar-se d'un edifici d'Església. Quan una diòcesi ha de construir el que anomenem «la cúria», el primer pensament que li ve al cap és que allò substantiu, el més important, ja existeix i que la casa ha d'estar al seu servei: «és l'Església la que fa la casa» i no a l'inrevés.

Què vol dir exactament això? Moltes vegades pot semblar que fem coses com qualsevol altra societat o institució. De fet, des de fora, ens miren amb criteris comuns, els que es poden aplicar a qualsevol altra «realitat social». Ho trobem lògic, si aquell que ens mira no té altres recursos per entendre les nostres accions o si la qüestió es planteja en l'àmbit del tractament legal, civil o polític, on l'Església és una institució religiosa més. Però resultaria molt trist que dintre l'Església manquessin aquests recursos i que hom interpretés el que fem amb criteris comuns, oblidant allò que som.

De fet res del que fem a l'Església pot ser fútil, tot té un sentit. Si més no tot ha de tenir una raó pròpia, un perquè específic, determinat per allò que l'Església és i ha de fer segons la voluntat de Jesucrist.

El sentit comú ens diu que cal una casa per facilitar espais als serveis que la cúria dóna a la gent, a les parròquies o als grups de la diòcesi. Qualsevol institució d'un abast semblant, i amb un mínim de burocràcia, ho fa. Però de cap manera la nova casa es pot limitar a donar serveis burocràtics. Ja seria bo que aquests serveis fossin eficaços i bons. Tanmateix hem d'anar més enllà. Què pensaríem d'un fill que només anés a casa dels pares per gaudir d'un plat calent o perquè li rentin la roba?

Formulem un somni.

- Qui entrés en aquesta nova casa experimentaria una continuïtat natural entre el que viu com a cristià a la seva comunitat de fe i el que troba al seu interior.
- Això suposaria que, lluny de sentir-se estrany, es trobaria com a casa seva.
- Ho faria possible sobretot el tracte humà i cristià que hi rebria. Però també els espais, les formes físiques, l'estètica, l'ambient...

Tot a la nova casa ha de manifestar que aquell és un lloc on la comunitat de deixebles de Crist comparteixen fe i vida. Pensem ara, en conseqüència, que realment «és l'Església qui fa la casa», però que podria ser veritat la proposició contrària, és a dir, que «també la casa fa Església».

Quan la casa fa Església (23-9-07)

Tenim molt clar que és l'Església, des de la seva vida i el seu ésser propi, qui fa la casa. Però després de pensar-ho bé, i un cop assolit el moment en el qual la comunitat diocesana ha posat "ànima a les pedres", cal reconèixer que les pedres mateixes, l'edifici físic, també "fan Església".

L'ànima sempre és invisible en si mateixa, però es manifesta en signes externs. L'ànima d'una casa d'Església es deixa notar, no només en la manera i l'estil de comportar-se de les persones que hi hagi, sinó també en la materialitat de l'edifici: la seva forma i, podríem dir, la seva estètica han de fer visible el que és la comunitat que hi habita.

L'edifici material és part del que anomenem "allò humà a l'Església". Sempre hi ha hagut un sentiment, propi de gent escrupolosa i purista, que ha rebutjat els elements més humans a l'Església. S'ha fet de vegades en nom d'espiritualismes o de radicalismes angelicals. Segons aquest sentiment, tant el cos humà, com la vessant organitzativa, com l'economia, com tot allò de més material a l'Església esdevenen un pes que hem d'arrossegar a contracor. I tenen raó, quan allò de més humà a l'Església ha assolit tant de protagonisme, ha omplert tant el cor i el temps dels fidels i dels responsables, com de fet ha passat més d'una vegada, el rostre evangèlic de l'Església ha quedat malmès.

Tanmateix el problema no és triar entre "església espiritual o material", sinó ésser fidels a l'Encarnació, on el mateix Verb diví es va fer carn humana. I per a ésser fidels a l'Encarnació haurem de parlar més aviat entre els cristians "d'esperit encarnat o de carn espiritualitzada". De fet tot a la vida cristiana, personal o eclesial, segueix aquest principi.

No hi haurà doncs res de material a la nostra Església que manqui d'esperit. De manera semblant com ho fan els poetes i els artistes en general, allò material ha d'estar recreat en formes de bellesa, en el nostre cas de bellesa pròpia de Déu.

- No són pròpies de la bellesa de Déu

l'ostentació o el formalisme buit, sinó la senzillesa, l'austeritat i l'autenticitat.

- És propi de la bellesa de Déu l'equilibri i l'harmonia, així com la distribució d'espais que facilitin la comunicació i l'intercanvi.
- Són formes adients a l'Esperit la intimitat dels espais propis i alhora l'obertura a l'exterior, els signes del transcendent i d'allò realment humà, els llocs diferents o plurals i la unitat bàsica de conjunt...

No podem renunciar, és clar, a allò que els nostres edificis han de tenir d'útil i pràctic. A més estem sotmesos als límits físics i econòmics. Però hem de fer tot el possible perquè les nostres cases d'Església gaudeixin de la seva ànima: si les nostres cases, elles mateixes, parlessin, ens estalviaríem molts discursos i moltes lletres.

Diàleg o martiri (30-9-07)

En una d'aquelles saboroses confidències, gairebé "confessions públiques", que feia el cardenal Martini quan escrivia o parlava del ministeri sacerdotal als preveres de la seva diòcesi i també de fora, es plantejava, a propòsit de sengles peregrinacions i d'una interpel·lació periodística, quins eren els models o referents de la seva tasca com a bisbe. Responia amb una ben eloqüent intuïció. Deia que prenia tres ciutats com una mena "d'arquetipus": Jerusalem, Roma i Assís, i tres bisbes: els cardenals Agostino Bea i Giuseppe Mindszenty i l'arquebisbe Oscar A. Romero. Així la seva vida ministerial es movia entre l'ofrena en sacrifici de si mateix (Jerusalem), el compromís per la unitat universal

(Roma) i la llibertat dels humils (Assís); de manera semblant es deixava il·luminar per la capacitat de diàleg i pensament (cardenal Bea), la fermesa en la proclamació de la fe fins a la tortura (cardenal Mindszenty) i el sacrifici martirià pels pobres (arquebisbe Romero).

Cadascuna d'aquestes referències mereix un comentari. Però ell va aprofitar-les per plantejar només una qüestió de fons: la nostra vida a l'Església i, per tant, al ministeri sacerdotal i episcopal, es desenvolupa en la tensió entre dos pols: el diàleg i el martiri. Tots dos són realment virtuts i tenen el seu lloc adient a l'Eucaristia.

La qüestió és de màxima actualitat des de fa ja molts anys a la nostra Església del post-concili Vaticà II, sovint qualificat com el concili del diàleg amb el món. De tant en tant torna la consciència col·lectiva amb motiu de qualsevol esdeveniment concret, com ara un congrés fe-cultura, un pronunciament dels bisbes, un document del Vaticà, una planificació pastoral... Avui ve al cas pel fet de la beatificació, el proper 28 d'octubre, de 498 màrtirs de la persecució religiosa a Espanya.

- El diàleg no és per a nosaltres un recurs oportunista, ni una pràctica avui de moda, ni un programa "políticament" correcte, ni un procediment dictat per la debilitat o la por.
- El martiri no és per a nosaltres un gest "fonamentalista", ni un capficament fanàtic, ni una reafirmació orgullosa de la pròpia posició, ni un sistema revolucionari no violent, ni un comportament covard, ni l'acceptació resignada d'una desfeta, ni una heroïtat del lluitador més valent...
- Tant el diàleg com el martiri cristians

no són sinó realitzacions en el món i la història nostra del més perfecte amor de Déu.

De vegades l'amor demana l'obertura pacient del diàleg; de vegades l'amor demana jugar-se la vida confessant la fe. Sembla una contradicció, però una cosa i l'altra obeeixen a la mateixa lògica de l'amor. No podia ser d'una altra manera, ja que l'Esperit Sant que féu que Jesús es manifestés al Jordà i al Tabor, que parlés i escoltés la gent, és el mateix Esperit Sant que el va dur al desert i a la creu.

L'Església (el cristià) que vulgui defugir o excloure el diàleg o el martiri de la seva vida o de la seva predicació no serà de Jesucrist.

De les paraules a les pedres (7-10-07)

Si la font de la qual brollen el diàleg i el martiri és la mateixa, és a dir, l'amor, podem pensar que entre els dos ha d'haver-hi una continuïtat. Així mateix pensem que ha d'haver-hi un ordre.

Quan mirem de viure l'amor tal com Déu ho ha fet amb nosaltres, tant al llarg de la història de la humanitat, com a la història personal, ens adonem que el primer és el diàleg i després el martiri. Déu primer ens ha estimat parlant-nos i després morint el seu Fill per nosaltres. Amb el benentès que el seu parlar no és només dir coses, sinó també fer-les, i interpel·lar, i cercar respostes, estrènyer vincles, actuar i reaccionar; i que a més la mort del seu Fill no s'entendria de cap manera si abans no hi hagués tota una història de diàleg.

Aquesta manera de fer l'ha rebuda l'Església del seu Senyor. D'una forma o altra la paraula i el diàleg sempre han precedit qualsevol tipus de martiri. Podem

trobar el paradigma en la història del primer màrtir, Sant Esteve, tal com apareix en el llibre dels Fets dels Apòstols. La iniciatiua venia de Jesucrist, del seu Esperit, que el va empènyer a parlar als seus germans jueus; la conversa va anar derivant mica en mica en discussió (Ac 6,10) i la discussió en violència manifesta: ell podia continuar parlant, però la resposta ja no eren paraules sinó pedres portadores d'odi i de mort. Aleshores, quan la resposta a les paraules que testifiquen la fe, és violenta i hom segueix estimant Déu i els mateixos que el torturen, esdevé el martiri.

- L'essència del martiri no consisteix a morir, sinó en el perquè i en el com; a morir a causa de la fe i de l'amor, creient i estimant.
- El martiri no pot ésser buscat per si mateix, ni provocat directament i a propòsit, sinó que es troba (sobtadament) en el camí de la fe, com una fita suprema, com un cim de la seva maduresa.
- El màrtir és precisament l'oposat al suïcida: aquest fa un gest radical de disposar de la pròpia vida, i aquell l'acte suprem d'abandó en les mans de Déu, en pobresa i humilitat.

Hi ha martiris ben patents i martiris amagats. Aquests no són considerats martiris, perquè els botxins han pogut actuar "dintre la legalitat". Tot i que avui cada any podem calcular uns quants milers de cristians, morts exclusivament a causa de la fe, i que els màrtirs de la persecució religiosa a Espanya del segle passat, que han estat o seran canonitzats, són ben a prop nostre, podem pensar en una mena de martiri que, no per més amagat, sigui menys real. És el cas dels màrtirs que moren sota una allau de paraules, llença-

des com a pedres, carregades de verí, d'odi i de mentides, per tal de fer callar la veu profètica o provocar la mort social o simplement guanyar més diners.

Tanmateix el bon cristià seguirà creient i estimant, tot refiant-se d'allò que ens recomana Sant Pau: "Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres... No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom. Sí és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom... No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé" (Rm 12,14-21).

Passió dels apassionats (14-10-07)

Sigui que ploquin paraules ofegant la veu, sigui que ploquin pedres llevant la vida, l'essència del martiri rau en l'amor del màrtir. El gran teòleg H. U. von Balthasar, que va posar ben bé l'èmfasi en el contrast entre el món i la vida radicalment cristiana, defensava la necessitat del conflicte i la creu com el pas ineludible de fet per a accedir a la glòria. I, cridant-nos a ésser seriosos i honrats amb les coses de Déu i de la vida humana, deia:

"Mai va estimar Crist tant els homes com quan en la creu era portat per ells a la mort, i mai va estar tant en comunió amb ells com quan va patir el total aïllament de tots ells en la seva mort".

Aquesta paradoxa és talment el cor del martiri: la coincidència en el mateix moment de l'odi i l'amor, tots dos en un grau màxim d'intensitat i radicalitat.

Però si realment és així, hom pot albirar que avui potser no vivim temps de màrtirs. No perquè manquin motius de conflicte,

sinó perquè manca l'amor apassionat. L'estil d'amor que es dibuixa sovint entre nosaltres, fills de la nostra època, és el d'un sentiment dèbil que s'esvaeix com el fum. Amb aquesta manera d'estimar no es pot pensar en cap mena de martiri, per la mateixa raó que no es pot donar cap vocació al sacerdoti o a la vida consagrada. De fet ambdós realitats demanen, com a font i aliment, i alhora com a garantia de la seva autenticitat, un amor apassionat. Així la "passió" com a sofriment sovint és company de la "passió" com a radicalització de l'amor.

I aquest amor, pel seu costat, demana que l'ésser estimat sigui considerat com a absolut, i així sigui viscut. "Absolut" vol dir que res se li pot anteposar, que tot ha d'estar en funció d'ell, que ell és l'únic necessari i, per tant l'únic que mereix ésser absolutament estimat. És per això que Jesucrist té paraules tan fortes barrejant experiències de martiri amb el seguiment de la seva persona i l'enviament apostòlic:

- Som cridats a seguir-lo. Però tots els nostres afectes, fins i tot els més naturals, no valen tant, no pesen tant a la vida com l'amor per Ell (cf. Lc 14,26-27).
- Som enviats com a ovelles entre llops. Anem alerta, però quan arribi la denúncia i la traïció, no hem de trontollar, perquè el seu Esperit serà amb nosaltres i la justícia acabarà triomfant amb la vinguda del Fill de l'Home (cf. Mt 10,16-26).
- En tot cas, ni tant sols la pròpia vida compta davant la lluentor de la seva presència i amistat (Mc 9,35).

Cada màrtir d'una manera o altra ha hagut de pregar amb el Salm 62: "L'amor

que em teniu val més que la vida; per això els meus llavis us lloaran" (Sal 62[63], 4). Aquesta lloança manifesta una altra condició fonamental del martiri: morir, no com a derrotat, sinó amb esperança. El martiri és el més perfecte acte de fe en les Benaurances.

Crònica de martiri (21-10-07)

Com que els estudiosos de la comunicació en la cultura d'avui ens recomanen que fem servir el recurs del "relat" i la narració, més que no pas el discurs conceptual, ens convé apropar-nos a les cròniques de les tortures i assassinats de màrtirs, per tal de copsar les vertaderes dimensions d'aquests fets. El llibre que ha estat publicat amb breus informacions dels 498 màrtirs que seran beatificats el proper diumenge, 28 d'octubre, a Roma, pot ser-ne una bona eina. És el seu conjunt el que impressiona, en verificar les constants que van repetint-se com a trets d'autenticitat del martiri.

Però el relat que tenim més a l'abast nostre és sens dubte el que ens fa Mn. Francesc Xavier Casas Ros sobre el martiri del seu germà Josep, essent ell mateix testimoni de la seva captura i de les reaccions familiars davant el seu assassinat. És un escrit que traspuja autenticitat, fe i senzillesa.

Els membres del comitè armat de Vilafranca i Sant Pau d'Ordal que arriben al poble d'Ordal no van cercant un enemic polític, ni un delinqüent, ni un revolucionari anti-republicà, sinó tan sols un jove de vint anys, el delicte del qual només és ésser seminarista. Pel mateix motiu també cerquen el seu cosí, Josep Casas Julià, profés carmelita. L'apresament es

fa a la vista dels pares i del germà petit, envaïts per la impotència davant el terror i la ironia dels violents. Una nit i un dia és el temps de presó a Moja. A mitjanit a la plaça del poble, davant mirades esglaïades i temorenques dels veïns, després d'uns quants crits dels botxins, uns trets de fusell acaben amb la vida dels joves. Segons comentari fet al dia següent en un bar de Vilafranca per un testimoni "cap dels dos joves varen voler cedir... feien llàstima".

La reacció de la família completa el martiri com a esdeveniment de fe i d'amor. Tres anys més tard, havent acabat la guerra, arriba al poble qui va denunciar al comitè l'existència dels dos religiosos. Alguns amics esperonen el pare que reclami justícia. El pare, un cop aconsellat pel rector, "tampoc va cedir" i va tractar aquesta persona amb acceptació i respecte, arribant fins i tot a ajudar-lo quan més tard va estar malalt.

- La tortura i el martiri són fets verificables, que succeeixen en uns moments determinats, més o menys breus.
- Però el martiri no s'improvisa: neix, creix i madura allà on el cor fa seus la fe i l'amor viscuts amb noblesa, integritat i senzillesa evangèlica.
- Per això, el martiri del jove seminarista Josep és alhora martiri de la comunitat familiar, de la comunitat parroquial i de l'Església tota, que li va servir de si nutrició i de llar.

Així mateix, la glòria dels màrtirs ens pertany a tots. Només una cosa s'interposaria entre aquesta glòria i nosaltres: que Déu ens trobés indignes d'ella, bé perquè hàgim aigualit la fe, bé perquè no estimem prou, bé perquè no hàgim esgotat les possibilitats de diàleg, bé per-

què ens domini la por, bé perquè no hàgim sabut perdonar.

El pobre com a màrtir o "el martiri de l'ànima" (28-10-07)

Pel que anem dient, tenim clar que allò decisiu que fa d'una tortura i un assassinat per motiu de fe un veritable martiri és el que sent, creu i manifesta la víctima; per tant, quelcom que pertany a la seva interioritat, al seu cor o la seva ànima. És per això que hi ha una línia teològica a la nostra tradició que, tot inspirant-se en Sant Agustí, reconeix un lligam vital i lògic entre fer caritat, el sacrifici, la pobresa d'esperit i el martiri. El teòleg i biblista Jaume Pérez de València, hereu de la tradició teològica i espiritual agustiniana en ple segle XV, comentant el Salm 49 (50) citava el seu mestre en el Sermó sobre els Màrtirs i deia:

"Les nostres riqueses més personals són la nostra voluntat amb les virtuts teològals i morals. Per això diu sant Agustí que en aquest rebost de la bona voluntat decidim fer almoines i sacrificis, en tant està al nostre abast. Doncs, tot i que algú digui "no puc dejunar, ni donar almoines als pobres per mor de la meua pobresa", tanmateix no podrà dir "no puc estimar Déu i el germà". Perquè la voluntat, i només ella, està veritablement al nostre abast".

El Salm 49 fa dir a Déu que no vol "sacrificis ni ofrenes... de coses alienes", sinó l'esperit humil que estima, dóna gràcies i compleix les promeses. Perquè és aquest esperit allò de més propi i íntim. Un tirà i un dictador, amb el seu poder polític, econòmic, mediàtic, militar o policial, ens podrà treure els béns, la dignitat, els

drets... Però mai ens podrà treure allò que tenim de més íntim i personal, que és la voluntat i, per tant, la capacitat d'estimar. Donar diners, temps, salut, només ho pot fer el ric: són accions que fins i tot poden amagar orgull, vanitat i autocomplaença. Però al pobre tan sols li queda la capacitat d'un acte voluntari d'amor, pel qual dóna la vida. Per això en situació de violència i persecució el martiri és el cim de la més perfecta pobresa d'esperit.

- El martiri és un acte de despullament absolut, interior i exterior, acceptat per una voluntat que estima.
- Aquest acte es correspon amb la plenitud de glòria, atorgada com a do per aquell que, el primer, havia fet el camí de la pobresa, el turment i el martiri.
- És la verificació perfecta de les Benaurances.

És en aquest sentit que Jaume Pérez de València, quan trobava al·lusions als pobres sofrents en els salms, en tant que víctimes, els reconeixia com a "carisma de l'Església" en continuïtat amb els màrtirs. En el Salm 9 (10), on es descriu l'assetjament patit pels justos a mans de l'impíu, l'ambiciós, l'intrigant, el menyspreador de Déu i el violent, el Poble cristià és anomenat "Poble dels pobres": Déu però, diu aquest autor, "mai s'oblida dels pobres màrtirs", ans esguarda i recull a les seves mans les penes i sofrances, sent el clam del desvalgut i enforteix el seu cor...

Així doncs, és al cor i a l'ànima on neix, viu i floreix el carisma del martiri. Però és tot el Poble de Déu qui es beneficia de la seva riquesa com un veritable tresor.

CRÒNICA DIOCESANA

CASA DE L'ESGLÉSIA: Acte de benedicció i col·locació de la primera pedra del nou Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, "la Casa de l'Església" (15-9-2008).

El bisbe Agustí Cortés va presidir el 15 de setembre aquest acte. Després dels parlaments del delegat de Patrimoni, l'equip d'arquitectes i els representants de la Diputació, la Generalitat i el municipi, es va beneir la primera pedra, portada de Montserrat, i es va colgar amb terra portada des dels nou arxiprestats que formen la diòcesi.

Presentació de l'acte

Benvinguts a l'acte de benedicció i col·locació de la primera pedra del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, la "Casa de l'Església". Aquest acte és, sens dubte, un esdeveniment significatiu en la història de la nostra diòcesi, tot just, erigida ara fa tres anys.

Som aquí representants de diferents àmbits socials. A nivell diocesà: representants dels organismes diocesans, dels arxiprestats, de les comunitats cristianes i de les comunitats religioses, amb una menció especial per les comunitats de vida contemplativa que s'hi uneixen des de la pregària. També, representants de la Província Eclesiàstica de Barcelona. I

representants d'altres àmbits civils: la Generalitat, la Diputació de Barcelona, l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat i altres ajuntaments, diferents entitats i mitjans de comunicació.

(Altres han excusat la seva absència, entre ells: Mons. Joan-Enric Vives, bisbe de la Seu d'Urgell i Mons. Carles Soler, bisbe de Girona).

A tots us donem les gràcies per la vostra presència.

Tot seguit us presentaré el contingut d'aquest acte:

En primer lloc, l'explicació del projecte del nou Bisbat de Sant Feliu de Llobregat: El seu sentit i la seva descripció tècnica.

A continuació, diferents parlaments institucionals.

I tot seguit la benedicció de la primera pedra. Després procedirem al seu trasllat, al lloc del seu emplaçament i, per aquest motiu, us convidaré a desplaçar-vos al lloc que ens indicaran els que fan de servei d'ordre, membres del Consell Pastoral Diocesà, als quals agraïm sincerament el seu servei.

I per acabar, som tots convidats a un petit refrigeri que se servirà en aquest mateix lloc.

*Mn. Joan Pere Pulido
Secretari General*

Presentació del projecte

Amb joia em plau anunciar-vos que el nostre Bisbat de Sant Feliu continua avançant i fent camí. El juny de 2004 es constituïa el nou Bisbat de Sant Feliu i el setembre del mateix 2004 Mons. Agustí Cortés i Soriano prenia possessió com a nou titular d'aquesta nova realitat diocesana de Sant Feliu de Llobregat.

En primer lloc, per començar a treballar, calia cercar un espai provisional per

fer tangible aquesta nova realitat, que va concretar-se als pisos de la Pl. de la Vila, gràcies al suport de la Caixa del Penedès. És allà on es comença a donar forma a la primera estructura, a les delegacions del bisbat, etc..

Però calia pensar en un lloc definitiu que fos punt de referència i que ens permetés donar cabuda a l'impuls de tota l'activitat diocesana, amb la corresponent infraestructura de suport.

Després de valorar diferents possibilitats, la Congregació del Bon Salvador va oferir-nos un solar en aquest recinte i, alhora, la possibilitat d'edificar-hi la nova seu definitiva i amb vocació de futur.

Ràpidament es va demanar als arquitectes Núria Canyelles i Ramon Andreu, de Sant Feliu de Llobregat, que pensessin un primer projecte, que va presentar-se el 15 de juny de 2005.

Presentat el projecte als òrgans consultius del bisbat i rebent el seu vist-i-plau inicial, es comença el projecte definitiu. I per fer el seguiment d'aquesta fita, es constitueix la comissió de la nova seu que ben aviat pren el nom de Comissió de la Casa de l'Església.

La Comissió demana que la nova seu, que ha de ser símbol i referència, com a espai de trobada, d'acollida, d'atenció, de dinamització i d'impuls que cal que sigui, és imprescindible que garanteixi un edifici pràctic, viu, acollidor, funcional, sostenible, habitable i que doni cabuda a la infraestructura necessària.

Progressivament es va dibuixant un edifici doble que pugui acollir dos vessants diferents:

D'una banda, un espai de trobada de tota la realitat diocesana, on les diferents realitats eclesials es trobin acollides, on

tothom es trobi com a casa, gaudint d'uns serveis generals mancomunats: sales de treball i reunió per a les diferents delegacions diocesanes (família, joventut, catequesi, càritas...), amb capella, sala d'actes, aules, arxiu, despatxos, etc..

I d'altra banda, un espai de residència del titular del bisbat, així com també per a la ubicació dels despatxos de les vicaries, del tribunal eclesiàstic i de l'arxiu històric del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

El nostre desig seria començar les obres els propers dies -si el mal tràngol dels permisos, els tràmits i els papers ens ho permeten- i veure acabat i en funcionament l'edifici de la Casa de l'Església en un termini màxim de dos anys, més o menys per al cinquè aniversari del bisbat.

La nova Casa de l'Església, juntament amb la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, esdevindran un eix vertebrador de l'activitat diocesana de tot el territori del Bisbat de Sant Feliu, de les parròquies i les moltes realitats eclesials de les comarques del Baix Llobregat, del Penedès, del Garraf, del Bages, de l'Anoia.

Per fer possible aquesta realitat necessitem el suport i la complicitat de totes les institucions –tant del sector públic com del sector privat–, de tot el teixit econòmic i empresarial, el suport de tots els fidels –laics i religiosos–, de totes les realitats eclesials. És per això que ja us anunciem que us vindrem a demanar la vostra col·laboració per fer possible aquesta nova realitat diocesana, que no vol ser res més que una eina al servei de l'anunci de la Bona Nova, que vol ser presència i referència de l'Església de Jesucrist, del Crist Ressuscitat.

*Mn. Xavier Armengol
Delegat diocesà de Patrimoni*

Descripció del projecte de la "Casa de l'Església"

L'edifici estarà situat a la cantonada del carrer Armenteres i el futur passeig de la Riera Pahissa, respectant la vegetació existent i tenint en compte la futura construcció d'un entorn amb alçades de PB+7PP. L'edifici tindrà dos cossos, l'alt se situarà a tocar del carrer Armenteres i el baix a continuació en la direcció del passeig de la Riera.

L'edifici té una superfície total de 4.946 m², format per dos cossos: un cos alt de PB + 7PP i un altre cos baix de PB + 2PP units a nivell de planta soterrani, planta semi-soterrani i planta baixa.

La planta soterrani ocupa 987 m² i en aquesta planta hi ha un aparcament per a 17 vehicles, l'arxiu diocesà de consulta i els arxius definitius, magatzems i espais per a instal·lacions de l'edifici.

La planta semi-soterrani és el resultat del desnivell de 3 m existent entre la rasant del passeig de la Riera Pahissa i el jardí del recinte del Bon Salvador. S'hi accedeix des del passeig de la Riera Pahissa mitjançant una rampa adaptada situada a l'interior de l'edifici baix de PB + 2PP. Aquesta planta disposarà d'un auditori per a 250 persones, una sala d'actes per a 70 persones, dues aules de diferent capacitat, una zona de menjador amb office i els serveis per aquesta planta. L'accés al jardí es realitza a través d'un porxo que configura una de les cares del claustre que envolta la figuera existent.

Cada un dels dos cossos que configuren l'edifici disposa d'un accés des del carrer.

L'edifici baix es planteja com a connexió del carrer amb les dependències de caràcter més públic de l'edifici i també

amb aquelles activitats que són susceptibles de tenir un horari diferenciat. Té el vestíbul, la rampa que accedeix a la planta semi-soterrani, oficines d'atenció al públic, càrites i dependències de joventut amb despatxos i sales de reunions.

L'edifici alt té l'accés a través d'un espai elevat situat a la façana sud, l'oposada que fa front al passeig de la Riera Pahissa. A la planta baixa hi haurà el vestíbul, la capella per a 65 persones com espai de benvinguda i espais administratius.

A les plantes primera, segona i tercera hi ha les dependències de secretaria general, patrimoni, economia, les diferents delegacions, les dependències del tribunal eclesiàstic i els despatxos de les vicaries.

A la planta quarta hi ha les dependències del Sr. bisbe, secretari personal i sala del consell episcopal.

Les plantes cinquena, sisena i setena tenen l'ús residencial amb distribució d'apartaments per visites, l'oratori, l'habitatge del Sr. bisbe i altres dependències vinculades a l'ús residencial de l'edifici.

Aquestes plantes van reduint progressivament la superfície construïda.

L'edifici en alçada proporciona una distribució per plantes que facilita l'agrupació i distribució de les diferents dependències, diríem que l'edifici es distribueix sol. L'edifici disposa d'un nucli de comunicacions i serveis i a la resta de la planta no hi ha elements estructurals fixos, cosa que permet una planta lliure. És un edifici que té en compte l'adaptació de possibles necessitats futures, i les solucions constructives es trien amb criteris de flexibilitat i sostenibilitat.

*Núria Canyelles i Ramon Andreu
Equip d'arquitectes*

SETEMBRE 2007

1 de Setembre. El senyor bisbe participa en la cloenda del jubileu de la Mare de Déu de Núria al Santuari de Núria en companyia d'altres bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense i diferents responsables polítics i socials.

3 de Setembre. El senyor bisbe presideix l'Eucaristia en el Santuari de la Mare de Déu de la Misericòrdia de Canet de Mar.

4 de Setembre. El senyor bisbe participa en la 55a. Romeria a Montserrat de la Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

7 de Setembre. Reunió del Consell Episcopal.

El senyor bisbe participa en el sopar de la Germandat de la Mare de Déu de la Salut de Sant Feliu de Llobregat

9 de Setembre. El senyor bisbe presideix l'Eucaristia dominical en les Parròquies de Sant Valentí de les Cabanyes i de Santa Maria de Bellver de Guardiola de Font-rubí en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Josep Puig Font.

12 de Setembre. Aniversari de l'entrada del senyor bisbe Agustí en la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Celebració de l'Eucaristia a la Catedral.

Ràdio Estel entrevista el senyor bisbe.

El senyor bisbe rep l'Associació de veïns del Barri Marianao de Sant Boi de Llobregat.

El senyor bisbe beneeix el nou local de la Impremta Ossó a Sant Feliu de Llobregat

14 de Setembre. Ràdio Olesa de Montserrat i Cope Barcelona en el programa El Mirall, entrevisten el Senyor bisbe Agustí.

Reunió del Consell Episcopal

15 de Setembre. Col·locació de la Primera pedra de la Nova Seu (Casa de l'Església) del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat al recinte de les Monges Filles del Bon Salvador.

Reunió de la Delegació de Catequesi amb els coordinadors arxiprestals al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

El senyor bisbe presideix la missa vespertina del diumenge en la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Pere Milà Vidal.

16 de Setembre. El senyor bisbe presideix l'Eucaristia dominical en les Parròquies de Sant Genis de Torrelles de Foix i Santa Maria de Sant Martí Sarroca en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Miquel Raventós Surià i comiat de Mn. Magí Gassull Castells.

El senyor bisbe presideix l'Eucaristia dominical en la Parròquia de Santa Maria de Capellades en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Frederic Esteve Cañameras.

17 de Setembre. Reunió de la Delegació Diocesana de pastoral de joves al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

18 de Setembre. Signatura de l'acord entre el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat i l'Institut Superior de Ciències Religioses

de Barcelona (ISCREB) per donar inici als estudis de teologia a la nostra diòcesi.

19 de Setembre. Entrevista de la Mare Abadessa de Sant Benet de Montserrat amb el senyor bisbe Agustí.

20 de Setembre. Catalunya Ràdio entrevista el senyor bisbe Agustí, en el programa Paraules de Vida.

21 de Setembre. Reunió del Consell Episcopal.

Reunió de la Delegació Diocesana de Família i Vida

El senyor bisbe presideix l'Eucaristia en la Parròquia de Sant Vicenç de Sant Vicenç dels Horts en la celebració de les noces d'or sacerdotals de Mn. Mateu Santacana Capella.

22 de Setembre. El senyor bisbe presideix la missa vespertina del diumenge en la Parròquia de Sant Pau de Sant Pau d'Ordal en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Albert Ruiz Elias.

23 de Setembre. El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Parròquia de Sant Pere de Lavern en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Albert Ruiz Elias.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Parròquia de Santa Maria de Martorell en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Pere Corbera Palau i el comiat de Mn. Miquel Raventós Surià.

24 de Setembre. El senyor bisbe concelebra en l'Eucaristia presidida pel senyor

arquebisbe de Barcelona en la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè en la seva festa patronal.

El senyor bisbe presideix l'Eucaristia en la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè del Prat de Llobregat en la festa patronal.

25 de Setembre. Reunió del senyor bisbe amb els delegats diocesans en el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat per a la programació del nou curs 2007-2008.

26 de Setembre. El senyor bisbe presideix l'eucaristia en la Basílica de la Mare de Déu de Montserrat amb els alumnes, professors i altres representants en acció de gràcies pel centenari del Col·legi del Bon Salvador de Sant Feliu de Llobregat.

Reunió dels senyors bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona.

El senyor bisbe i el nou delegat diocesà de pastoral vocacional participen en la inauguració del nou curs del Seminari Conciliar de Barcelona.

27 de Setembre. El senyor bisbe presideix l'acte institucional de l'inici del centenari del Col·legi Bon Salvador de Sant Feliu de Llobregat. En el mateix acte inaugura el monument commemoratiu de record de l'acte.

28 de Setembre. Reunió del Consell Episcopal

El senyor bisbe presideix l'eucaristia en la Parròquia de Santa Anna de Barcelona en motiu de Vè Encontre nacional d'Universitaris com a vice-president de

la Subcomissió d'Universitats de la Conferència Episcopal Espanyola.

29 de Setembre. El senyor bisbe presideix la reunió dels delegats de Família i Vida de la Tarraconense al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

El senyor bisbe presideix la missa vespertina del diumenge en la Parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Joan Despí en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Vicenç Guinot Gómez.

30 de Setembre. El senyor bisbe participa en l'acte de clausura del Vè Encontre nacional d'universitaris a la Catedral de Barcelona.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Catedral de Sant Llorenç en l'entrada, com a nou rector de la Parròquia de Sant Llorenç i encarregat de la Catedral, de Mn. Antoni Roca Roig.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia en la professió monàstica de la Gna. Eugènia, al Monestir de Sant Benet de Montserrat.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Jaume Berdoy Alemany.

OCTUBRE 2007

1 d'Octubre. El senyor bisbe Agustí assisteix a la inauguració del curs del CEP (Centre d'Estudis Pastoral)

2 d'Octubre. Reunió de la Comissió

d'Obres de la Nova Seu del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

3 d'Octubre. El senyor bisbe Agustí participa en la inauguració del curs de les Facultats de Teologia i Filosofia de Catalunya.

Reunió de la Delegació Diocesana de Pastoral Sacramental i Litúrgia al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

3-4 d'Octubre. Reunió dels senyors bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense

5 d'Octubre. Reunió del Consell Episcopal

Reunió de la Delegació Diocesana de Vida Consagrada al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

6 d'Octubre. El senyor bisbe concelebra en l'Eucaristia en la Basílica de la Mare de Déu de Montserrat en motiu de l'aniversari d'OCASHA.

Trobada diocesana de catequistes a Sant Feliu de Llobregat. El senyor bisbe presideix la celebració de l'eucaristia a la catedral.

El senyor bisbe presideix la missa vespertina del diumenge en la Parròquia de Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Francesc Tirado Lara.

7 d'Octubre. El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Parròquia dels Sants Just i Pastor de Sant Just Desvern en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Joaquim Rius Adell.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en l'església de la Mare de Déu de

Montserrat de Castelldefels en la trobada interdiocesana de confraries.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Parròquia de Sant Antoni Abat de Vilanova i la Geltrú en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Lluís Anton Armengol Bellmunt.

8 d'Octubre. Primera trobada del senyor bisbe amb els preveres joves al Monestir de Montsió d'Esplugues de Llobregat.

S'inicien els cursos de teologia, fruit de l'acord entre el bisbat de Sant Feliu de Llobregat i l'ISCREB, a Sant Boi de Llobregat (Centre Assistencial en Salut Mental "Benito Menni").

9 d'Octubre. Trobada conjunta dels preveres i diaques a la Residència Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès. En aquest context, presentació del llibre *Patronatge i Calendari litúrgic diocesans*, edició coordinada per la Delegació diocesana de Pastoral Sacramental i Litúrgia.

Reunió preparatòria de la visita pastoral a l'Arxiprestat de Garraf.

Reunió del senyor bisbe amb els seminaristes.

10 d'Octubre. Trobada del senyor bisbe amb la Junta de l'Hospital de Martorell.

Reunió del Consell de la Catedral.

11 d'Octubre. Reunió del Consell Presbiteral.

Reunió dels delegats de Pastoral Vocacio-

nal de la Tarraconense al Seminari Conciliar de Barcelona.

12 d'Octubre. El senyor bisbe presideix l'eucaristia a la Catedral en la festa de Sant Rarimi, copatró de la Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

13 d'Octubre. El senyor bisbe concelebra en l'eucaristia a la Basílica de la Mare de Déu de Montserrat en motiu de l'aniversari del Moviment d'Escoltes i Guies de Catalunya.

El senyor bisbe presideix la missa vespertina del diumenge en la Parròquia de Sant Antoni de Pàdua de Corbera de Llobregat en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Josep Figueras Jové.

14 d'Octubre. El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Parròquia de Santa Maria de Corbera de Llobregat en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Pere Rovira Oliveros.

16 d'Octubre. Entrevista amb el senyor bisbe de l'intendent del Mossos d'Esquadra.

Reunió del Consell Diocesà d'Economia.

17 d'Octubre. Entrevista amb el senyor bisbe del senyor alcalde de Sant Feliu de Llobregat.

19 d'Octubre. Reunió del Consell Episcopal.

Reunió de la Delegació Diocesana de Família i Vida al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

20 d'Octubre. Reunió del Consell Pastoral Diocesà a les sales parroquials de la Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia en el Monestir de la Providència de les Germanes Clarisses de Vilanova i la Geltrú en la Professió Solemne de la Germana Verònica Bakambamba.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia vespertina dominical en la Parròquia de Sant Bartomeu i Santa Tecla de Sitges on confeix el sagrament de la confirmació.

XIX Jornada Catalana de Pastoral de la Salut a Sant Cugat del Vallès amb el tema: El dol, reptes i oportunitats pastorals.

21 d'Octubre. El senyor bisbe presideix l'eucaristia dominical en la Parròquia de Sant Martí de Carme en l'entrada, com a nou rector, de Mn. Frederic Esteva Cañameras i comiat de Mn. Josep Sabaté Carrasco.

Romiatge a Montserrat de l'Arxiprestat de Piera-Capellades.

22 d'Octubre. El senyor bisbe presenta el llibre *Jesús de Nazaret* del Papa Benet XVI en la Llibreria de Sant Pau de Barcelona.

22-25 d'Octubre. XIII Jornades de Formació i Animació Pastoral a Vilafranca del Penedès, amb el lema "Cristians d'avui: una mirada renovada al nostre món.

23 d'Octubre. Reunió de la Comissió d'Obres de la Nova Seu del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

25 d'Octubre. El senyor bisbe enregistra diferents intervencions relacionades amb l'Advent per a la Cadena Cope .

Reunió del Col·legi de Consultors.

Eucaristia al Monestir de Montsió (Esplugues de Llobregat), presidida pel senyor bisbe, com a inici de la peregrinació a Roma d'un nombrós grup de germanes dominiques de diversos monestirs de València, Aragó i Catalunya en motiu de la beatificació de 498 màrtirs del segle XX a Espanya.

El senyor bisbe presideix l'eucaristia al Monestir de Montsió amb la presència de dominiques de diferents monestirs d'Espanya que participaran en les beatificacions dels màrtirs del segle XX a Roma.

26 d'Octubre. Reunió del Consell Episcopal.

27-28-29 d'Octubre. El senyor bisbe participa en les diferents celebracions a Roma en motiu de les beatificacions del màrtirs del segle XX a Espanya.

30 d'Octubre. Reunió del Consell de la Catedral

VISITES PASTORALS

Aportacions i conclusions en la visita pastoral a l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat. Del 28 de gener al 24 de març de 2007

Algunes aportacions més rellevants en la visita pastoral a les parròquies de l'arxiprestat:

- L'experiència de la visita pastoral ha contribuït a una major i millor coneixença de la realitat pastoral, tant pel senyor bisbe com per a les mateixes comunitats.
- La nostra vida cristiana i les nostres accions pastorals ens han d'ajudar a potenciar la pertinença i la coresponsabilitat diocesana de cadascun dels membres d'aquesta Església particular: preveres, diaques, religiosos i religioses i laics.
- Remarcar la importància de l'evangelització com a repte pastoral fonamental que s'ha de concretar, en primer lloc, en la mateixa comunitat cristiana. Aquest repte demana proposar processos de maduració en la fe, com ara el catecumenat, tant pels fidels adults i joves, com pels qui es preparen als sagraments d'Iniciació cristiana.
- Es constaten diferents graus d'implicació en les nostres comunitats i es

convida els fidels més propers a sentir-se protagonistes i responsables de la història de fe de la comunitat. Caldrà potenciar els espais de trobada entre els diferents grups de les nostres comunitats que ens ajudin a valorar i a aprofundir la pròpia identitat cristiana que s'ha de traduir en veritables processos de fe. Hem de tenir confiança en el que creiem i volem viure: l'amor de Déu és l'únic que pot salvar la persona i el món. La gent reconeixerà qui estima de veritat en el testimoni coherent de la nostra fe.

- Es constata la problemàtica pastoral de la continuïtat, en la vida cristiana, d'aquells que es preparen i reben algun dels sacraments: els pares que demanen el sacrament del Baptisme per als seus fills; els infants que reben el sacrament de l'Eucaristia; els adolescents i joves que reben el sacrament de la Confirmació; les parelles que reben el sacrament del Matrimoni. Malgrat això cal valorar els esforços pastorals que es fan en les comunitats, com: acollides personalitzades en les diferents catequesis, celebracions litúrgiques adequades a les diferents edats, trobades amb parelles joves que han rebut el sacrament del matrimoni, trobades amb temes de formació i altres ofertes especialment dirigides a cristians allunyats.
- Serà important potenciar l'acollida als novinguts, ajudant-los a integrar-se en les nostres comunitats cristianes.
- Es constata la preocupació per la manca de joves en les nostres comunitats. Aquesta realitat és fruit d'una problemàtica social present en tots els àmbits de la nostra societat. Cal però continuar presentant, també als joves, allò d'essencial que té la nostra identitat cristiana: Jesucrist com a resposta a les inquietuds vitals de la persona.
- En l'àmbit de la Catequesi de Primera Comunió, es constata: La dificultat en el seguiment, per part dels infants, dels llibres de catequesi i la dificultat de la implicació dels pares en el procés catequètic.
- En referència a la Catequesi de Confirmació es creu oportú la formació de grups de joves amb un itinerari ampli i definit on el Sagrament de la Confirmació sigui un pas (qualificat) en el procés del camí del grup. Serà important ajudar-los a experimentar la referència de la comunitat cristiana i, en ella, la pertinença a l'Església. Aquí, com en els altres àmbits pastorals, serà fonamental l'acompanyament personal en la vida cristiana.
- Serà important la cura i l'acompanyament dels agents de pastoral de les nostres comunitats, ajudant-los en la seva formació cristiana.
- Valorar i potenciar els moviments laïcals com a una realitat pastoral eficaç. En el nostre arxiprestat trobem la JOC, l'ACO, Cursets de Cristianitat, Comunió i Alliberament i es constata la importància del Moviment de Vida Creixent, essent un dels grups més nombrosos en les nostres parròquies. El moviment ajuda a aprofundir la identitat cristiana en la maduresa de la vida, remarcant aspectes com: la importància d'escoltar, testimoniar la fe amb la vida, l'esperança, la família, on la gent gran és, sovint, l'únic referent de vida cristiana.
- Es constata la manca de preveres que ens ha de portar a incrementar

la pregària en les nostres comunitats, demanant Déu que vulgui fer-nos el do de noves vocacions al presbiterat, diaconat i a la vida religiosa. També serà important valorar i potenciar la presència i responsabilitat dels laics en els diferents àmbits pastorals.

- Davant de la complexitat social i de la constatació del rebuig al fet religiós, els cristians hem de mantenir i enfortir la nostra identitat cristiana, més enllà de l'esfera privada. Es convida a potenciar la implicació social dels cristians en la realitat social on viuen.
- Es demana tenir present i potenciar la representació de la dona en els organismes eclesials.
- Incrementar la vivència del diumenge amb la celebració de l'Eucaristia. Veritable lloc de trobada i d'experiència cristiana. Es constata que la majoria dels assistents a la celebració de l'eucaristia s'acosta a rebre la comunió i pocs demanen rebre el Sagrament de la Penitència.

Aquestes i altres referències ens han de portar a donar gràcies a Déu per la vida cristiana present en les diferents realitats eclesials de l'Arxiprestat de Sant Feliu de Llobregat. Constatant la importància referencial de les nostres parròquies i comunitats cristianes en els seus serveis pastorals, socials i culturals als nostres pobles i ciutats, així com el gran nombre d'agents de pastoral i col·laboradors que hi són presents. Un veritable testimoni de Comunitat cristiana que viu, celebra i testimonia la seva fe com a Poble de Déu que vol ser present en la vida de la nostra societat.

ACCIONS CONCRETES. PARRÒQUIES

Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat

- Vetllar per l'accés a la Catedral de les persones impedides.
- Es valora el fet de rebre el sagrament del perdó a la Catedral.
- Vetllar per la proposta feta a l'Ajuntament de la possible construcció d'un centre de culte en la nova zona urbanística de Mas Lluhí amb possibles col·laboracions socials en el mateix centre.
- Vetllar per la col·locació de panells indicatius en la ciutat que senyalitzin la situació de la Catedral i de la nova seu del bisbat.
- Des del punt de vista material es constata la mancança de locals per acollir els diferents grups parroquials, així com el deteriorament dels locals existents situats en la sagristia. Caldrà buscar un espai adient per a fer les diferents reunions i millorar els espais existents.
- Els nous locals de Càritas parroquial. Actualment aquests locals no poden oferir una acollida digna. Vetllar pel compromís fet pel senyor alcalde de donar una ràpida solució a aquest tema, amb l'ofertament de nous locals en el que és actualment el Casal de la dona de la ciutat.
- Es valoren possibles col·laboracions en la realitat social de la ciutat: immigració, joves, gent gran, etc.
- Potenciar la col·laboració entre Parròquia i Catedral. Sens dubte la bona relació comportarà una riquesa mútua.

Sant Joan Baptista de Sant Feliu de Llobregat

- Relacionat amb el futur de Mn. Ignasi Arana. El senyor bisbe agraeix el servei

de tants anys de Mn. Ignasi. I comunica a la comunitat que farà el possible perquè es pugui quedar a la ciutat i continuar col·laborant en la Parròquia.

- Vetllar per crear algun contacte entre la parròquia i els professors de religió de les tres escoles públiques que hi ha en el terme parroquial.

Sants Just i Pastor de Sant Just Desvern

- En la reunió amb la Comissió de les Escoles Núria es concreta el següent acord: revisar els estatuts i definir una finalitat més àmplia amb una dimensió social. També es comenta la possibilitat de la venda de l'edifici amb una permuta amb l'Ajuntament.
- Fer, de nou, un esforç per crear espais de trobada que apropin la comunitat cristiana a nous membres (infants, joves, gent gran, matrimonis...). Concretament es proposa donar una nou impuls a l'àmbit de la pastoral infantil per a propiciar la continuïtat, especialment, d'aquells que reben el sagrament de la primera comunió.

Sant Joan Baptista de Sant Joan Despí

- Millora de les celebracions litúrgiques, especialment la celebració de l'eucaristia del diumenge i es demana, concretament, potenciar els cants.
- Relacionat amb els locals on actualment l'Esplai fa les seves activitats es comenta el següent: Aquest local pertany a la Parròquia però no hi ha cap referència escripturada. Convé resoldre aquest tema el més aviat possible. Relacionat amb aquest tema, també es constata el deteriorament de l'edifici, concreta-

ment en la seva estructura. El senyor bisbe demana al senyor rector que parli amb el delegat de Patrimoni per a resoldre aquest tema.

- El Senyor Alcalde informa al senyor bisbe de la necessitat de rehabilitar la Parròquia de la Mare de Déu del Carme del Barri de les Planes. El senyor bisbe informa que aquesta parròquia ni que sigui en el Municipi de Sant Joan Despí pertany a al Diòcesi de Barcelona. Malgrat tot, el senyor bisbe creu necessari cercar una solució que podria passar per una nova construcció i, si és possible, traslladar-la a un espai més cèntric perquè pugui assistir al Barri de la Planes i al Barri de TV3. Relacionat amb aquest tema el senyor bisbe parla de la possibilitat de fer una permuta amb l'Ajuntament, pensant també en el local que la Parròquia de Sant Joan Baptista té al barri de TV3. El senyor alcalde informa de l'existència de tres pisos propietat de la parròquia del Carme. El senyor bisbe no tenia constància d'aquestes propietats. Es creu necessari continuar la conversa sobre aquest tema, abans però convé parlar amb Mn. Josep M. Fisas, l'actual rector. L'Ajuntament ofereix la seva bona disponibilitat amb el senyor bisbe.
- Concretar el projecte de la construcció d'un centre de culte en el barri de TV3 i la seva relació amb la Parròquia del Carme del Barri de les Planes, pensant en una possible redefinició dels límits parroquials.

Santa Maria Magdalena d'Esplugues de Llobregat

- Es demana redefinir el mapa parroquial d'Esplugues de Llobregat, on hi ha una

Parròquia (Sant Enric d'Ossó) en el barri de Can Vidalet, que essent en el Municipi, pertany a la Diòcesi de Barcelona.

- Dificultat d'accedir al temple parroquial de Santa Maria Magdalena, essent necessària la creació d'un fàcil accés especialment per a la gent gran.
- La Priora de les Dominiques de Montsió demana que es conegui la celebració del Jubileu a tot l'arxiprestat i a la diòcesi.

Sant Mateu d'Esplugues de Llobregat

- Definir la possible construcció d'un nou temple parroquial. Aquest és un veritable repte per a la comunitat i el Bisbat que intentarem concretar.
- Potenciar la relació i implicació amb els pares de la catequesi d'infants (Catequesi familiar).
- Es demana que el Bisbat ofereixi exercicis espirituals per als laics.

Sant Miquel Arcàngel de Molins de Rei

- Continuar valorant i enfortint la celebració dominical de l'Eucaristia, com a veritable trobada de la família cristiana i l'ocasió de donar un bon testimoni d'acollida als nouvinguts.
- Necessitat de la presència de monitors amb identitat cristiana en el MIB (Moviment Infantil de Barriades). Actualment no tenen consiliari.

Sant Bartomeu de la Quadra de Molins de Rei

- Es constata la dificultat de delimitar els límits municipals i eclesials de la parròquia per les diferents urbanitza-

cions i la seva dispersió. Es demana que es faci aquesta delimitació correctament.

- Concretar la petició d'un veí de la parròquia que demana enjardinar un espai situat entre la propietat d'aquest veí i la parròquia.

Sant Vicenç de Castellbisbal

- Potenciar la presència i la responsabilitat dels laics en la coordinació dels àmbits pastorals.
- Valorar la possibilitat de la construcció d'un centre de culte en la urbanització de Can Santeugini.
- Vetllar i potenciar el repte de Càritas parroquial en l'atenció a la gent gran.
- Potenciar la relació entre els diferents grups parroquials. Especialment la nova experiència de les misses familiars amb el repte de la incorporació de nous membres en la comunitat parroquial. Serà enriquidor acollir i valorar altres expressions i estils de vida cristiana.
- Relacionat amb l'Ermida de Sant Vicenç. Investigar si existeix algun document que concreti la seva propietat.

Santa Eulàlia d'El Papiol

- Crear una catequesi més específica per als mateixos pares a fi de parlar de les referències bàsiques de la fe i de la família.
- Formar un grup de litúrgia que ajudi a la formació dels membres del grup i a la preparació de les celebracions.
- Estudiar la manera més adient de crear, en el cementiri parroquial, un espai (Columbari) per a dipositar les cendres.
- Relacionat amb el grup d'adoració euca-

rística (Adoració nocturna), es demana que aquestes pregàries tinguin una estructura més definida i dinàmica.

- Estudiar un possible projecte de col·laboració amb l'Ajuntament en la rehabilitació de l'Esbarjo (Sales parroquials).
- Presentar un informe sobre la petició de l'Ajuntament de la col·locació d'un repetidor en el campanar de l'església per a millorar l'emissió de la nova emissora municipal.

ACCIONS CONCRETES. ÀMBITS PASTORALS

Catequesi

Reunió del dia 12 de febrer de 2007 al Col·legi Mare de Déu de la Salut dels PP. de Sant Pere ad Vincula de Sant Feliu de Llobregat.

- Valorar i ajudar els serveis dels agents de catequesi. I més enllà dels mètodes, llenguatges i mitjans que són també importants, ens ha de preocupar el subjecte del catequista.
- Es constata la dificultat de fer servir els llibres de catequesi, amb un vocabulari difícil d'entendre pels mateixos infants, especialment pels de primer any. Es demana incorporar un estil narratiu al catecisme.
- Considerar la possibilitat de començar la catequesi a tercer de primària.
- Es demana l'ofertament de materials alternatius que ajudi a treballar aspectes com la pregària ja que es constata que els infants no saben les pregàries fonamentals cristianes i no preguen en família. És doncs un repte crear l'hàbit de la pregària en els infants.

- Es demana continuar oferint formació per als catequistes. Es constata la dificultat d'horaris per a poder assistir-hi.
- Es demana fer a l'inici de curs un acte diocesà d'enviament dels catequistes.
- Es constata la importància de fer participar els infants en la vida sacramental de la comunitat cristiana.
- Es creu necessari fer més reunions amb els pares amb continguts catequètics, fent-los participar en el procés catequètic dels seus fills.

Equips d'economia

Reunió del dia 20 de febrer de 2007 a la Parròquia dels Sant Just i Pastor de Sant Just Desvern.

- Es constata que hi ha una relativa consciència, que hem de fer una bona sensibilització, però la realitat és ben clara: Edat elevada dels nostres fidels, disminució de fidels en les nostres celebracions, els joves pateixen l'esclavatge de les hipoteques, etc. Tot això es deixa notar en l'economia. La sensibilització és, doncs, un repte fonamental que ha de portar a transmetre que la parròquia és la continuïtat de la nostra llar.
- Abans de definir aranzels, convindria treballar seriosament en la sensibilització dels fidels en la coresponsabilitat, també econòmica, en l'Església.
- La necessitat d'un assessorament per part del Bisbat.
- Relacionat amb la Declaració de la Renda, es creu oportú fer una bona informació i sensibilització en les nostres comunitats i també a les gestories, segons les possibilitats.
- Relacionat amb els funerals, es remarca la informació ambigua que les

funeràries donen quan inclouen en les despeses una clàusula amb el concepte de "Servei religiós". Convindria revisar aquest tema.

- Relacionat amb les aportacions en les celebracions litúrgiques, alguns comenten la possibilitat de passar la bacina per fer consciència i recordar un gest realment cristià en la tradició de l'Església pel seu manteniment i per l'ajuda als pobres. Altres, però, constaten que en el moment en què es van treure, les aportacions van pujar.
- Seria important tenir un control ben acurat del patrimoni de les nostres parròquies per mantenir-lo i fer-lo rendir.
- El tema de l'economia demana tenir criteris comuns.
- Relacionat amb la proposta de la creació del Consell Arxiprestal d'Economia. Es creu oportú presentar més clarament la necessitat i les funcions d'aquest Consell i pensar quina seria la forma més eficaç d'aquest Consell.

Preveres i diaques

Reunió del dia 27 de febrer de 2007 a la Parròquia dels Sant Just i Pastor de Sant Just Desvern.

- Es constata un sentiment de "desbordament" davant de la realitat pastoral, per les moltes i variades realitats pastorals i les seves problemàtiques que cada cop són més i noves. Fet que, malgrat l'ajut valuós i necessari dels laics, sempre demana cercar la justa resposta com a responsabilitat personal en l'acompanyament i el guiatge pastoral.
- Problemàtica de la no continuïtat d'aquells que reben els diferents sagra-

ments. I sentiment d'haver proposat i experimentat accions pastorals amb poc èxit.

- Es constata que la celebració del diumenge es viu amb una certa angoixa per la quantitat de celebracions a fer. Resta poc espai per a fer una presència gratuïta amb la comunitat i la dificultat d'encabir altres celebracions (enterraments, etc.)
- Es demana la preparació de laics per assumir responsabilitats pastorals adients en l'arxiprestat. Noves responsabilitats laicals que ajudin els preveres a dedicar temps a l'acompanyament de les persones i a exercir el seu ministeri en allò que realment els pertoca.
- Es constata que, sovint, la gran quantitat d'activitats pastorals fan descuidar la necessària cura espiritual del nostre ministeri (Recessos, Exercicis espirituals, etc.)
- Es constata la mancança de vocacions sacerdotals i la necessitat de treballar aquesta pastoral i continuar la nostra pregària demanant Déu noves vocacions.
- Es constata la necessitat per part dels preveres de fer un acompanyament personal de cada persona i realitat pastoral.

Agents de Càritas

Reunió del dia 15 de març de 2007 a la Parròquia de Santa Maria Magdalena d'Esplugues de Llobregat.

- Concretar l'administració econòmica de les diferents Càritas parroquials en la referència als ingressos i sortides.
- Potenciar la relació entre les Càritas parroquials de l'arxiprestat i les ajudes

que es poden fer en referència als bancs d'aliments, als robbers, a les demandes i ofertes de treball, etc.

- Es constata que una de les necessitats més punyents en aquest moment en els nostres pobles i viles és l'atenció a la gent gran i la problemàtica de la seva solitud i, alhora, la necessària formació dels agents de Càritas en aquest àmbit. En aquest sentit es demana coordinar Càritas amb la Delegació de Pastoral de la Salut i la seva oferta de formació.
- Es constata que alguns immigrants que demanen feina tenen costums diferents als nostres. Seria important oferir cursos de formació bàsica per aprendre hàbits de treball domèstic.
- Proposar alternatives al problema de l'habitatge.
- Creació d'una xarxa econòmica solidària per pal·liar les dificultats econòmiques.
- Proposar alternatives als problemes laborals dels immigrants (borsa de treball, proposta de contractes a empresaris...)
- Serveis d'acompanyament a la gent gran.
- Unificar els criteris en el funcionament dels bancs d'aliments.
- Millorar els projectes de rober, prenent com exemple les botigues que funcionen com a font de finançament de Càritas parroquial.

Consell Pastoral Arxiprestal

Reunió del dia 15 de març de 2007 a la Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat.

- El sentit del Consell Pastoral Arxiprestal es podria definir en dos àmbits: Primer, la comunió interna concretada en

les informacions i treball conjunt dels diferents grups pastorals i parròquies. Segon, la projecció a l'exterior, és a dir, l'evangelització concretada en possibles reflexions, com: els processos i l'experiència de fe i la catequesi, l'evangelització explícita, la realitat social, la litúrgia, l'economia, patrimoni, Càritas, etc. És, doncs, un lloc pastoral de reflexió i coordinació pràctica.

- Davant del sentiment manifestat de cansament, sens dubte aquest és un repte que el Consell ha de saber recollir, reflexionar i elaborar possibles propostes, remarcant la importància de l'acompanyament i la formació dels agents de pastoral presents en les nostres comunitats.
- El Consell Pastoral Arxiprestal és una veritable recurs pastoral que ha de dinamitzar la vida de les parròquies amb propostes comunes de coordinació en el contrast de l'experiència i necessitats de les diferents comunitats cristianes presents en l'arxiprestat. És, alhora, l'àmbit pastoral adequat per a concretar l'aportació i funció fonamental dels laics en la nostra Església.
- Convidar a valorar la importància del Consell Pastoral Arxiprestal i discernir quina ha de ser la seva funció amb l'ajuda de les aportacions fetes en aquesta reunió.

ACCIONS CONCRETES. RELIGIOSOS

En l'àmbit de la visita a les comunitats religioses es constata que són una referència eclesial molt important. Amb el seu testimoniatge, ens recorden la riquesa i varietat dels carismes de la nostra Església diocesana. Sens dubte formen part de

la història dels nostres pobles i ciutats, oferint com a tasca eclesial i sota la inspiració de l'Evangeli, els seus serveis en la pregària contemplativa, en l'educació d'infants, adolescents i joves, en l'atenció a la gent gran i als malalts.

- La necessitat de viure amb més radicalitat el carisma de la pròpia congregació i la seva dimensió eclesial concretada en la diòcesi.
- Es constata la mancança de vocacions.
- Es valora la Delegació Diocesana de la Vida Consagrada i el seguiment del delegat el P. Josep Roca (SF).
- Es demana que es puguin oferir recesos i espais de formació per a les comunitats i que es facin en llocs fàcils d'accedir.
- Es valora l'experiència de la cadena de pregària per les vocacions. És important concretar en les nostres comunitats la pregària per les vocacions sacerdotals i religioses.
- Es valora la presència dels religiosos en les comunitats cristianes, en els carrers dels nostres pobles i ciutats. La visibilitat del fet religiós és quelcom necessari en una societat mancada de referències religioses.
- Es valora la col·laboració dels religiosos en la comunitat parroquial: catequesi, visites a la gent gran.
- Es proposa una trobada diocesana de religiosos joves amb reflexions que potenciïn la il·lusió en la vida consagrada.
- Es demanen voluntaris per als diferents serveis pastorals.
- Es proposa potenciar l'acompanyament humà i espiritual a la gent gran. És una necessitat urgent i alhora una riquesa humana i espiritual. La societat els

ofereix moltes activitats però manca l'acompanyament personal i la reflexió en aquests anys tan importants.

- Dominiques de Montsió: Es recorda al senyor bisbe la inquietud de la comunitat per començar el procés de beatificació de la Gna. Josefina Sauleda, sembla que aquest procés estigui estancat. El senyor bisbe demana que aquest procés estigui acompanyat per un reconeixement de la comunitat cristiana d'Esplugues de Llobregat. Finalment la priora demana que es conegui la celebració del Jubileu a tot l'arxiprestat i a la diòcesi.

Centres educatius i assistencials

- El treball dels educadors és una tasca molt intensa. És fonamental la cohesió interna del professorat i l'afinitat a l'ideari del centre.
- Es proposa potenciar la formació dels professors cristians per a fonamentar l'opció pedagògica.
- Problemàtica de la continuïtat de la titularitat per la manca de vocacions. Formació del professorat en el carisma de la congregació. Una referència important és que alguns professors han estat alumnes del centre.
- Es manifesta la preocupació pels professors de religió, especialment aquells que són presents en els centres públics.
- La mediació entre els alumnes i amb les famílies és un repte fonamental.
- L'escola recull la problemàtica social, entre elles es remarquen les que es deriven de les famílies desestructurades.
- Recuperar la "cultura de l'esforç" i la capacitat de l'atenció i silenci. Alhora

- es constata manca d'estabilitat psicològica, agressivitat i carències afectives.
- Costa la implicació dels pares en el projecte educatiu del centre. Es constata que els pares que participen en els grups de FEAC estan més sensibilitzats i hi participen més. Costa que valorin la realitat educativa més enllà de la pròpia del seu fill. Es constata que molts alumnes fan moltes activitats extraescolars i tenen poc temps per a viure la família. En relació amb els pares es nota una sensació de culpabilitat pel poc temps que poden dedicar als fills.
 - Per a un projecte d'educació cristiana no n'hi ha prou a educar la solidaritat, sinó que cal descobrir el seu fonament cristià.
 - L'Administració provoca contínuament canvis en els programes educatius i crea una realitat angoixant per la dificultat d'assumir-los, deixant poc espai per a altres referències com la necessària coordinació entre el centre i les famílies. Es constata la manca de recursos en aquest àmbit.
 - En la relació entre els centres concertats i l'Administració, es constata, sovint, una discriminació informativa que crea prejudicis erronis en la societat.
 - Es constata que uns dels drets fonamentals dels pares és la llibertat en la tria de l'educació per als seus fills. I en aquest cas el dret de poder triar una educació en un centre confessional.
 - Es constata també que entre els mateixos cristians s'hauria de valorar més la classe de religió.
 - Es constata la dificultat de les famílies d'assumir la responsabilitat d'un malalt mental, l'increment de patologies col·laterals provocades per la rea-

litat social (desestructuració familiar, malestar social...) especialment en els adolescents i joves.

- Es manifesta la dificultat de compaginar el ritme de les famílies actuals i la presència de gent gran que demana una atenció especial.
- Es constata la burla que reben alguns infants quan manifesten la voluntat de fer la primera comunió.
- Es valora l'ajuda que rep el centre de la Fundació d'Escoles Cristianes.

Donat a Sant Feliu de Llobregat als vint i quatre dies del mes de març de 2007

Joan-Pere Pulido, pvre.
Secretari de la Visita Pastoral

ALTRES ESCRITS

Article per a la *Revista de pessebristes* de Sant Joan Despí (octubre 2007) Servei d'artesa

Voldria aprofitar aquestes breus ratlles que em facilita la vostra revista per expressar-vos un sentiment sincer de personal admiració i agraïment.

Les meves visites a les exposicions dels pessebres han aixecat un primer i espontani sentiment d'admiració pel vostre treball d'artesanía. Amb el benentès que considero "artesanía" com una mena de veritable creació artística i per tant de "producció de bellesa", si se'ns és permès de parlar així.

Un cop l'admiració espontània esdevé reflexió, hom descobreix que el seu origen rau en què la bellesa en si de l'obra material, el pessebre que contemplem, duu l'empremta personal del seu artesà. Ell de fet hi ha posat, a més d'hores de treball i esforç, també imaginació, habilitat i sensibilitat. És per això que considerem l'obra com a "artística", perquè, essent original, aconpleix una de les condicions essencials de l'art.

El sentiment d'admiració pot donar pas, amb un significat més profund, al d'agraïment.

L'agraïment elemental, i crec a més compartit per tothom, ve del fet que el pesse-

brista ens ha posat davant la nostra mirada una obra bella. Però cal esmentar un altre agraïment sentit per alguns que volem mirar més enllà: la bellesa en aquest cas concret del pessebre, ha estat al servei del misteri, per dir-ho així; ens l'ha posat a l'abast d'una manera senzilla.

Per a nosaltres el pessebre, com a representació de l'esdeveniment històric del naixement de Jesús, consisteix essencialment a posar la creació artesana al servei del misteri, tot recordant que aquest misteri és fruit de la decisió eterna i providencial de Déu d'apropar-se i oferir-se a la humanitat d'una manera absolutament humana. Per a un cristià, doncs, el pessebre ve a ser recreació artesana d'aquell espai humà, en el qual es realitza un misteri fonamental de la seva fe. En efecte, el Déu cristià, el Déu de Jesucrist, és Déu amb nosaltres, és a dir, Déu amb la nostra geografia, la nostra ciutat, la nostra història...

Aquesta reflexió ens portaria molt més enllà. Només reiterar-vos la meua admiració i el meu agraïment pel vostre treball. Que Déu us beneeixi i us conservi en el bon esperit de servei creador de bellesa.

Amb tot afecte,

+ Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat.

ORGANISMES DIOCESANS

Consell Pastoral Diocesà

Sant Feliu de Llobregat
20-10-2007

Els membres del Consell Pastoral Diocesà van fer la primera reunió del curs en la qual sobretot, es va presentar el treball fet en l'elaboració del nou Objectiu Diocesà. També es van renovar els membres del Secretariat, que a partir d'aleshores va quedar format per la Montserrat Miguel, la Paula Carrillo i la Susanna González.

Consell Presbiteral

Sant Feliu de Llobregat
11-10-2007

Els membres del Consell Presbiteral es van reunir a l'inici d'aquest nou curs per treballar diverses qüestions, entre les quals el projecte d'intranet, la campanya de sensibilització a favor del sosteniment econòmic de l'Església i, sobretot, l'elaboració del nou Objectiu Diocesà.

DELEGACIONS

Reunió de delegats diocesans

Sant Feliu de Llobregat
25-9-2007.

En aquesta reunió el senyor bisbe va agrair la disponibilitat dels delegats al servei de l'Església diocesana i va convidar els presents a fer un esforç de coordinació entre les diferents delegacions i a integrar en les activitats promogudes des de cada delegació les pautes de l'objectiu diocesà que està en procés final d'elaboració i que es presentarà als consells arxiprestals el dia 1 de desembre de 2007.

Les diferents delegacions es van presentar, indicant les activitats més rellevants de la seva programació i els punts destacats de la seva activitat pastoral.

Des de la Vicaria d'Apostolat Seglar es va informar també de la creació de la Coordinadora Interdiocesana de Pastoral Social, important per a estructurar la realitat del laïcat, i de la intenció de crear al nostre bisbat d'una Coordinadora de Pastoral Obrera, amb la presència dels diferents moviments relacionats.

Delegació Diocesana de Catequesi

I Trobada diocesana de catequistes

El passat dissabte 6 d'octubre, se celebrà a Sant Feliu de Llobregat la I Trobada diocesana de catequistes. En aquesta trobada hi participaren uns 450 catequistes provinents dels 9 arxiprestats de la diòcesi. És una xifra notable si tenim present que al Bisbat de Sant Feliu de Llobregat hi ha uns 1000 catequistes. Cada catequista rebé, com a obsequi i record de la trobada, una bossa amb el lema: "Quin goig sentir a les muntanyes els passos del missatger que porta la bona nova" i el logotip del bisbat.

La trobada començà al Centre Parroquial de la Parròquia de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat. La trobada era presidida per mossèn Jaume Berdoy, vicari general; mossèn Anton Roca, rector de St. Llorenç de St. Feliu de Llobregat i vicari episcopal de zona, mossèn Jordi d'Arquer, delegat diocesà de catequesi; i la ponent, senyora Maria Eulàlia Palau. La trobada començà amb una pregària inicial, unes informacions i unes paraules de salutació per part de mossèn Jaume Berdoy, el qual entre altres coses excusà el senyor bisbe, monsenyor Agustí Cortés, tot anunciant la seva presència al llarg de la trobada i sobretot en la celebració de l'eucaristia.

A continuació, mossèn Jordi d'Arquer, presentà la senyora Maria Eulàlia Palau a la qual se li havia demanat una ponència titulada: «L'infant, avui». En la seva intervenció convidà els i les catequistes a esdevenir "pontífexs", és a dir, persones que estableixen ponts entre els destinataris i la bona notícia de l'evangeli. Uns

destinataris que anà descrivint de manera detallada. Feu una mena d'elenc dels diferents tipus d'infants, d'adolescents i joves que tenim a casa nostra, incidint en les conseqüències educatives i en la influència de la societat consumista en què vivim. Aquesta descripció, que podia semblar a voltes negativa, es veié il·luminada per la referència a la Declaració dels Drets de l'Infant de les Nacions Unides, signada el 1989, i en la qual se subratlla la dignitat de cada infant i el respecte que es mereix. Aquesta referència es veié enriquida per les referències a l'evangeli i a la tradició cristiana, especialment quan demanava als i a les catequistes que sabessin estimar, encoratjar (verb on hi ha "cor"). També demanà als i a les catequistes que fossin persones amb il·lusió, alegres, entusiasmadors/es (paraula que prové de la paraula "Déu", en grec) i que sobretot sabessin donar confiança. Fou una ponència realista i esperançada que fou àmpliament aplaudida per tothom.

A la Catedral de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat se celebrà l'eucaristia, presidida per monsenyor Agustí Cortés i animada pel grup "Galilei" de la parròquia de Sant Mateu de Vallirana. L'eucaristia s'inicià amb la presentació de la realitat catequètica dels arxiprestats de la diòcesi, mentre es feien nou rams de nou flors cada un, representant els 9 arxiprestats, al peu de l'altar. A l'homilia el senyor bisbe, manifestà el seu goig en trobar-se amb tots i totes les catequistes, als quals agrai la seva dedicació. En un moment de la seva homilia també manifestà que el bisbe necessita dels catequistes per fer arribar la bona notícia de l'evangeli als infants, als adolescents i als joves. Les

lectures del diumenge que parlaven de la fe que ha de créixer i enrobustir-se, del servei als altres i del do que cal revifar, ajudaren els catequistes a renovar el compromís eclesial i catequètic. La celebració acabà amb la benedicció i enviament dels catequistes.

La trobada finalitzà amb un senzill piscolabis a la Plaça de la Vila, animat pel grup "Pedaços" de la Parròquia de Santa Maria de Piera. I poc a poc tothom tornava a casa seva feliç i joiós i amb ganes de ser "missatgers de l'evangeli".

Delegació de Pastoral Sacramental i Litúrgia

Presentació del llibre
Patronatge i Calendari litúrgic diocesans.
9-10-2007, Vilafranca del Penedès

En el marc de la trobada diocesana de preveres amb el senyor bisbe es va presentar aquesta publicació, coordinada des d'aquesta Delegació Diocesana. Aquest document recull tot el material relatiu al patronatge de la Mare de Déu de Montserrat, el calendari litúrgic propi de la diòcesi i els textos apropiats per a aquestes celebracions.

Carta de la Delegació als preveres i religiosos/es

Sant Feliu de Llobregat
octubre 2007

Benvolguts preveres, religiosos i religioses de la diòcesi,

En començar el nou curs, des de la Delegació de Litúrgia us oferim alguns materials i us donem algunes informacions:

- Com bé sabeu, darrerament s'ha editat la publicació *Patronatge i Calendari litúrgic diocesans*, on es recull tot el material respecte a aquests dos temes, així com els textos propis per incloure en el Missal i a la Litúrgia de les Hores. Esperem que sigui un material útil per a tots.
- En la present tramesa, us adjuntem el *calendari litúrgic propi*, en un sol full, per tal de tenir-lo més a mà. Hi afegim també *algunes observacions* per a la seva aplicació de cara al proper any 2008. I també *una nota explicativa* sobre el nom de la vila i del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, de cara a aclarir alguna confusió respecte a la no inclusió de sant Feliu en l'esmentat calendari.
- Des de la Delegació de Litúrgia volem tornar a insistir en la conveniència de promoure en les nostres parròquies i comunitats els cants promoguts per la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Tarraconense, a partir de les resolucions del Concili Provincial. Recordem que aquests cants estan recollits en el Cantoral Litúrgic Bàsic, publicat l'any 2004, i que disposa també de versió gravada en CD. Per tal de facilitar la difusió d'aquests cants, especialment els propis dels temps litúrgics forts, *adjuntem en aquesta tramesa un "full verd"* que ens ha proporcionat el Centre de Pastoral Litúrgica amb els 2 cants *corresponents als temps d'Advent i de Nadal*.
- Respecte al ritual per a la *Celebració dominical en absència de prevere*, publicat el curs passat, la nostra Delegació resta a disposició dels arxiprestats que requereixin d'alguna mena de

suport formatiu de cara als laics que hagin de desenvolupar aquest servei.

- Finalment, avancem que properament oferirem també des de la Delegació algunes propostes en relació a l'objectiu diocesà per al present curs 2007-2008.

Rebeu una salutació ben cordial,

Xavier Aymerich i Miñarro, delegat

Calendari litúrgic 2008

Sant Ramon de Penyafort, prevere	7 gener	Memòria Obligatòria
Sants Fructuós, bisbe, Auguri i Eulogi, diaques, màrtirs	21 gener	Festa
Sant Pere Nolasc, prevere	29 gener	Memòria Lliure
Santa Eulàlia de Barcelona, verge i màrtir	12 febrer*	Memòria Lliure
Santa Paula Montal Fornés, verge	26 febrer*	Memòria Lliure
Sant Oleguer, bisbe	6 març*	Memòria Lliure
Sant Pacià, bisbe	9 març*	Memòria Lliure
Sant Josep Oriol, prevere	23 març*	Memòria Lliure
Sant Jordi, màrtir, patró secundari de Catalunya	23 abril	Solemnitat
La Mare de Déu de Montserrat, patrona de la diòcesi i de Catalunya	27 abril*	Solemnitat
Sta. Joaquina de Vedruna, religiosa	22 maig	Memòria Lliure
Dedicació de l'església catedral	26 maig	Solemnitat a la catedral Festa a la diòcesi
Sant Felip Neri, prevere	27 maig	Memòria Obligatòria
Beat Pere Tarrés, prevere	30 maig*	Memòria Lliure
Beat Josep Maria Peris Polo, prevere i màrtir	6 juny	Memòria Lliure
Sant Paulí de Nola, bisbe	22 juny*	Memòria Lliure
Santa Isabel de Portugal	4 juliol	Memòria Lliure
Sant Cugat, màrtir	27 juliol*	Memòria Obligatòria
Beats Cristí Roca Huguet, prevere, Constanci Roca Huguet, religiós, i companys màrtirs	30 juliol	Memòria Lliure
Sant Ramon Nonat, prevere	31 agost*	Memòria Lliure
Sant Pere Claver, prevere	9 setembre	Memòria Obligatòria
Beats Domènec Castellet i Lluís Eixarc, preveres i màrtirs	10 setembre	Memòria Lliure
Santa Maria de Cervelló, verge	19 setembre	Memòria Lliure
La Mare de Déu de la Mercè	24 setembre	Festa
Sant Antoni Maria Claret, bisbe	24 octubre	Memòria Obligatòria
Beata Maria Ràfols, verge	5 novembre	Memòria Lliure
Sant Sever, bisbe i màrtir	6 novembre	Memòria Lliure
Sant Josep Manyanet, prevere	16 desembre	Memòria Lliure

Observacions per a l'any 2008:

- Els dies 12 de febrer (santa Eulàlia), 26 de febrer (santa Paula Montal) i 6 de març (sant Oleguer) cauen dintre de la Quaresma, i per tant només se'n pot fer commemoració.
- El dia 23 de març (sant Josep Oriol) és diumenge de Pasqua, i els dies 9 de març (sant Pacià), 22 de juny (sant Paulí de Nola), 27 de juliol (sant Cugat) i 31 d'agost (sant Ramon Nonat) també cauen en diumenge, i per tant aquestes memòries enguany no es poden celebrar. Com tampoc no es pot celebrar la memòria del beat Pere Tarrés, el 30 de maig, que coincideix aquest any amb la Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús (divendres després de Corpus).
- El dia 27 d'abril és el 6è diumenge de Pasqua, i per tant no es pot celebrar litúrgicament la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat (encara que així ho facin al santuari i al monestir). Aquest dia es poden fer referències a la Mare de Déu de Montserrat en les monicions inicial i final, a l'homília, a la pregària dels fidels, i evidentment cantar al final el Virolai. Però la celebració litúrgica, com que es tracta d'una solemnitat, es traspassa a l'endemà, dilluns dia 28 d'abril.
- No oblidem, el 18 d'abril, celebrar l'aniversari de l'ordenació del bisbe Agustí. Les lectures són de la fèria corresponent de Pasqua, amb les oracions pròpies de la missa pel bisbe (missal p.861) i una o diverses intencions a la pregària dels fidels (per exemple, al llibre *Preguem el Senyor* d'editorial Regina, formulari propi p.390).

Nota d'aclariment sobre el nom de la vila i del bisbat de Sant Feliu de Llobregat

El lloc de Sant Feliu, documentat des del segle XI, pertanyia al terme i parròquia de Sant Just Desvern. El nom prové d'una capella dedicada a sant Feliu que hi havia on hi ha situada l'actual catedral i parròquia de Sant Llorenç. De fet, en el territori de l'actual Sant Feliu de Llobregat hi havia dues capelles: l'esmentada de Sant Feliu, que formava part del terme parroquial de Sant Just Desvern; i la de Sant Pere, dependent de la parròquia de Sant Joan Despí. A partir del segle XIII apareix documentada també una altra capella, dedicada a sant Llorenç, la qual més endavant donà nom a la parròquia. De fet, sembla que la capella de Sant Llorenç devia substituir l'antiga de Sant Feliu, perquè aquesta ja no apareix més. Amb tot, el lloc conserva el nom de Sant Feliu. Amb el pas del temps, la capella de sant Llorenç anà prenent importància per damunt de la de Sant Pere, fins esdevenir al segle XVI església parroquial i centre de la vida cristiana de la vila. Per això, sempre s'ha parlat de la parròquia de Sant Llorenç de la vila de Sant Feliu de Llobregat. Igualment, en el moment de constituir-se el nou bisbat, aquest ha agafat el nom de la seu episcopal: Sant Feliu de Llobregat. Però la catedral manté l'advocació de Sant Llorenç.

Tot i que en l'origen del nom de Sant Feliu hi ha, doncs, una primitiva capella dedicada a aquest sant, la devoció es devia anar perdent o esmoreint amb el temps, i Sant Feliu va esdevenir només el nom de la localitat. Mentre que el patró de la parròquia, i per tant també de la vila, era sant Llorenç. Per tot això a Sant

Feliu actualment no se celebra aquest sant; tampoc no ha estat incorporat en el calendari litúrgic propi del bisbat, i no s'ha d'esmentar en el cànon de la missa ni en les lletanies dels sants en les celebracions a la catedral o d'àmbit diocesà. Sant Llorenç, per la seva part, se celebra com a titular de la parròquia (ara catedral), i a tot el bisbat com a festa, tal com estableix el calendari litúrgic general.

Delegació de Missions

Comunicació dels delegats de missions a Catalunya i Balears per la Jornada del Domund.

21-10-2007

"SI NO POSO LA MÀ A LA FERIDA NO M'HO CREURÉ! ", DIGUÉ TOMÀS.

"Feliços els que creuen!". Feliços els qui creuran sense haver vist! Li va dir Jesús ressuscitat a l'apòstol Tomàs.

El pòster de la jornada ens situa en la Índia, allí on el ritus malabar recorda aquest l'apòstol com a primer iniciador en la fe cristiana.

Creure en Jesús el Crist és un gran "do de Déu".

"El do de la Fe", *-Fidei Donum-*, va ser la carta encíclica que el papa Pius XII va dirigir a l'Església catòlica d'Europa, perquè fes un esforç més gran per enviar missioners a l'Àfrica. D'això en fa cinquanta anys. Nombrosos sacerdots diocesans i altres fidels han respost a la crida fins el dia d'avui.

Volem posar de manifest la nostra fe, que compartim amb tots els homes i dones del món que creuen en Jesucrist, el nostre Salvador.

Una fe que és joiosa i alegre, i que ens anima a seguir transmetent-la, com Jesús ens va manar.

Una fe que ens fa sentir més germans i que ens empeny a sortir a trobar els que tenen necessitats.

Una fe que traspasa tot tipus de fronteres i que ens anima a sentir-nos missioners amb aquells que, en nom del Senyor i de l'Església, anuncien l'evangeli com a Bona Notícia. Aquella que ens dóna la pau i la felicitat del Déu vivent.

El papa Benet XVI ens diu en el seu missatge pel Domund 2007: "Cada comunitat cristiana neix missionera, i l'amor dels creients al seu Senyor es mesura precisament pel seu compromís evangelitzador. Podríem dir que, per als fidels, no es tracta simplement de col·laborar en l'activitat de l'evangelització, sinó de sentir-se ells mateixos protagonistes i corresponsables de la missió de l'Església."

Gràcies per la vostra pregària missionera i el vostre donatiu en aquest DOMUND 2007.

Delegació de Vida Consagrada

Octubre

19-10-2007. Barcelona. Reunió de la Comissió de Monestirs de la província eclesialística de Barcelona. Els temes més importants que van estudiar-se van ser:

- Incloure possiblement un apartat dels monestirs dins el web de l'arquebisbat.
- Curset de formació els dies 5-7 de novembre al monestir de Sant Pere de les Puelles, pel P. Hilari Ragner, OSB, amb el tema "Bases per a una espiritualitat bíblico-litúrgica". Hi participaran unes 20 monges.

- Felicitar Mons. Lluís Martínez Sistach pel seu nomenament de cardenal.
- Distribució d'articles i col·laboracions a la revista Enllaç
- Actualització de les dades de secretaria.

El delegat no pot assistir-hi per trobar-se en convalescència.

20-10-2007. *Vilanova i la Geltrú.* Monestir de les Clarisses de la Divina Providència. Professió solemne de la **Gna. Verònica Bakambamba**, de mans del Sr. Bisbe Agustí Cortès, que va presidir la concelebració. L'abadessa, la mare Montserrat Godall, la va admetre oficialment al monestir.

28-10-2007. *Roma.* **Beatificació dels 498 màrtirs del segle XX a l'estat espanyol.** De comunitats presents al nostre bisbat van ser beatificades sor **M. Josefina Sauleda i Paulís**, de les Dominiques de Santa Maria de Montsió, d'Esplugues de Llobregat, sor **Maria Rosa Adrover i Martí** i sor **Maria Carme Zaragoza i Zaragoza**, de les Dominiques de l'Ensenyança de la Immaculada Concepció, de Vallirana. Religiosos màrtirs a la diòcesi d'altres instituts no presents van ser: **Fr. Joaquim de Sant Josep**, (fill d'Ordal, Subirats, i mort a Moja, cosí del seminarista Josep Cases i Ros)) i el **P. Pere Tomàs de la Verge del Pilar** (fill de Saragossa i mort a Sitges), tots dos carmelites descalços, i el germà de la Salle **Fèlix Josep** (del Col·legi Santa Anna de Monistrol de Montserrat, nascut a Lleida i mort a Barcelona).

Província eclesiàstica

COMUNICATS

Comunicació de Mons. Lluís Martínez Sistach amb motiu de la seva creació com a cardenal

Barcelona
17-10-2007

Les meves primeres paraules desitjo que siguin per expressar al Sant Pare Benet XVI el meu agraïment molt cordial amb motiu d'aquest nomenament com a cardenal, que és una expressió de la seva generositat i de la seva deferència envers la meva persona i envers l'arxidiòcesi de Barcelona.

Aquest nomenament voldria que signifiqués per a mi una crida a viure més intensament la fe en Crist i a donar-ne testimoniatge en tot moment i en totes les actuacions, amb fidelitat i abnegació en l'exercici del meu ministeri episcopal.

També em demana intensificar el meu amor i el meu servei a l'Església i al Sant Pare en el seu ministeri de successor de Pere, en bé de tota l'Església estesa d'Orient a Occident. Avui m'és especialment viu aquest sentiment, donat que celebrem la festa de Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i màrtir de Crist.

Voldria que aquest nomenament sigui un nou estímul per a tota la diòcesi de Bar-

celona per portar a terme amb confiança i il·lusió el treball d'evangelització.

En aquests moments, tinc un record especial dels meus pares, ja difunts, que em van donar una educació cristiana. Aquesta fe rebuda, viscuda amb els meus pares i les meves germanes en el si d'una família cristiana, em portà a respondre a la crida del Senyor en el ministeri de prevere, per al qual em vaig preparar primerament al Seminari diocesà de Barcelona i a continuació a Roma, en els anys del Concili Vaticà II. Després he procurat servir tant com he pogut la diòcesi de Barcelona, com a prevere primer i després com a bisbe auxiliar. En aquests moments desitjo tenir un record especial per als qui foren els meus diocesans a Tortosa i a Tarragona, i també per als qui actualment són els meus diocesans de Barcelona. Tinc molt presents en el meu esperit totes les persones que m'han ajudat en aquest camí i que m'han donat molt bons exemples de fe cristiana, de valors humans i de virtuts cíviques.

Als meus diocesans de Barcelona els demano especialment la seva pregària a fi que el Senyor m'ajudi sempre a exercir aquest nou servei eclesial amb generositat i fidelitat, com a expressió de la comunió i l'afecte al Sant Pare.

*+ Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe metropolità de Barcelona*

Comunicació de nomenaments i decrets al Bisbat de Terrassa

El dia 29 de juny de 2007, solemnitat dels Apòstols Sant Pere i Sant Pau, l'Excm. i Rvdm. Bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, va realitzar el comunicat amb els nomenaments per al nou curs. Entre ells, el dia 12 de setembre es feu entrega dels següents

Nomenaments parroquials:

Rectors de parròquies:

- Mn. Joan d'Arquer Terrassa, rector de la parròquia de Sant Genís de Plegamans de Palau- Solità i Plegamans,
- Mn. Prakash Rao Chukka, rector de les parròquies de Santa Maria i Sant Esteve de Palautordera,
- Mn. Joaquim Fluriach Domínguez, rector de la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui,
- P. Rufino López Terrazas, SDB, rector de la parròquia de Maria Auxiliadora de Terrassa,
- Mn. Miquel Planas Buñuel, rector de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Montornès del Vallès,
- Mn. Oriol Pallàs Espinet, rector de la parròquia de la Mare de Déu de Les Fonts de Terrassa,

Administradors parroquials:

- Mn. Valentí Alonso Roig, administrador parroquial de Sant Julià de Lliçà de Munt i Sant Esteve de Palaudàries,
- Mn. Xavier Blanco Castro, administrador parroquial de Sant Eulàlia de Ronçana,

Nomenaments no parroquials:

- Mn. Joan d'Arquer Terrassa, Capellà del Centre Penitenciari de Quatre Camins,

Nomenament de Delegats:

- Mn. Manuel Coronado Portillo, Delegat Episcopal de Litúrgia,
- Mn. Antoni Deulofeu González, Delegat Episcopal de Pastoral Universitària i Món de la Cultura,

- Mn. Joan Gras Figueras, Delegat Episcopal de Missions

Comunicació de nomenaments d'arxiprestos al Bisbat de Terrassa

Després de realitzar les consultes oportunes per al nomenament d'arxiprestos en els arxiprestats de Montcada, Rubí, Sabadell Centre, Sabadell Sud, Granollers, Montbui- Puiggraciós i Mollet (Decret 25/07 del 12 de setembre de 2007), Mons. Josep Àngel Saiz Meneses ha nomenat els següents arxiprestos per al període 2007-2011:

- Mn. Joan Carles Montserrat Pulido, arxiprest de Montcada
- Mn. Manuel Homar Toboso, arxiprest de Rubí
- Mn. Víctor Manuel Fuentemilla Tarancón, arxiprest de Sabadell Centre
- P. Antoni M. Sànchez Bosch CME, arxiprest de Sabadell Sud
- Mn. Miquel Planas Buñuel, arxiprest de Granollers
- Mn. Joaquim Fluriach Domínguez, arxiprest de Montbui- Puiggraciós
- Mn. Esteve Sanz Pérez, arxiprest de Mollet.

Dimecres dia 17 d'octubre el Sr. Bisbe farà lliurament dels nomenaments a la primera reunió del curs del Consell d'Arxiprestos.

CRÒNICA

Inauguració del curs 2007-2008 del Seminari Conciliar de Barcelona

Seguint la tradició dels últims anys, el dimecres 26 de setembre, al vespre, Mons. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe metropolità de Barcelona, acompanyat de Mons. Agustí Cortès, bisbe de Sant Feliu, va inaugurar el nou curs dels Seminaris Major i Menor on hi ha els seminaristes d'aquestes dues diòcesis.

L'acte començà a la Sala Sant Jordi, on ens vam ajuntar els seminaristes i l'equip del seminari amb els nostres bisbes. Primer va intervenir Mn. Josep Maria Turull, rector del seminari, que va situar com a fet destacat del curs la beatificació del seminarista Josep Casas Ros. També va referir-se a les obres de remodelació de l'entrada del seminari, i va donar la benvinguda al nou delegat de pastoral vocacional de Sant Feliu, Mn. Joan Pere Pulido. Un altre esdeveniment, que va anunciar i que marcarà aquest curs, és el fet que la comunitat de Carmelites Missioneres no podrà continuar el seu servei al seminari a partir del proper Nadal. A continuació, va parlar el bisbe Agustí que va compartir el camí pastoral que es va fent al bisbat de Sant Feliu. L'arquebisbe va cloure aquesta primera part exhortant-nos a tots a viure

aquest any de gràcia aprofitant el testimoni del nou beat que és tan proper al seminari.

A continuació, es va celebrar l'eucaristia a la capella de Seminari. La va presidir el Sr. Arquebisbe, acompanyat pel bisbe Agustí, tot l'equip del seminari i el rector del seminari interdiocesà, Mn. Norbert Miracle, com a convidat.

Després, es va passar al menjador del seminari on ens esperava la comunitat de Carmelites Missioneres. Un emocionat i llarg aplaudiment va fer palès l'agraïment i l'estimació que tota la família del seminari els té. Un bon sopar de festa va cloure la inauguració del curs.

(Nota de premsa de l'arquebisbat de Barcelona)

Conferència Episcopal Tarraconense

COMUNICATS

Comunicat de la reunió n. 185

Tiana, 4-10-2007

Els dies 3 i 4 d'octubre de 2007 ha tingut lloc la reunió n. 185 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), el dia 3 al Seminari de Barcelona i el dia 4 a la Casa d'Espiritualitat Maria Immaculada, a Tiana. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

1. El matí del dimecres dia 3, els bisbes han assistit a la inauguració de curs de les Facultats de Teologia i de Filosofia de Catalunya. Els actes han començat amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i gran canceller d'ambdues Facultats, i han prosseguit amb la lectura de les dues memòries del curs anterior per part dels respectius degans, els Drs. Armand Puig i Joan Martínez Porcell. La lliçó inaugural ha estat pronunciada pel professor d'Història de l'Església, Dr. Josep Maria Martí Bonet, sobre "La parròquia. Història, evolució i vida".

A migdia, els bisbes de la CET han compartit el dinar amb els bisbes catalans emèrits, amb els quals han departit també sobre temes de la Conferència.

2. A la tarda, els bisbes han ultimat els detalls de les distintes peregrinacions diocesanes que es faran a Roma a finals d'aquest mes d'octubre, amb motiu de la beatificació de 498 màrtirs espanyols, un bon nombre d'ells catalans, que van donar la vida a causa de la fe en el període 1934-1937.

Els bisbes catalans assistiran a aquesta beatificació, que tindrà lloc a la plaça de St. Pere del Vaticà el matí del diumenge 28 d'octubre. L'Eucaristia d'acció de gràcies pel conjunt dels beats màrtirs tindrà lloc a la basílica de St. Pere el matí del dilluns 29.

Amb aquest motiu, l'arquebisbe de Tarragona ha publicat un escrit sobre els màrtirs de la seva arxidiòcesi i l'arquebisbe de Barcelona una carta pastoral sobre les vocacions sacerdotals com a do de Déu, en què lloa el testimoni martirial del seminarista Josep Casas Ros.

3. Mons. Pujol ha informat els bisbes dels actes que se celebraran a Tarragona, a partir del 20 de gener de 2008, amb motiu de l'Any Jubilar dedicat al sant bisbe Fructuós i als seus diaques Auguri i Eulogi, en el 1750 aniversari del seu martiri, les Actes del qual són el document històric més antic de l'Església a Catalunya.

Un important Congrés internacional sobre Sant Pau i els primers segles del cristianisme a Catalunya se celebrarà el mes de juny de 2008, així com un seguit de peregrinacions jubilers i d'encontres i activitats relacionats amb l'esdeveniment, el qual es clourà el mes de gener de 2009.

4. Mons. Martínez Sistach, encarregat per la CET de l'àmbit de la pastoral social, ha presentat als bisbes la Sra. Pilar Malla, vicepresidenta de la Fundació

"Sense Cadenes"; el Sr. Frederic Bayer, administrador de la mateixa Fundació; la Sra. Carme Borbonès, directora de Caritas Catalunya i el Sr. Jordi Roglà, director de Caritas Barcelona, els quals els han exposat la situació actual del Centre Català de Solidaritat (CECAS) per a la rehabilitació de drogoaddictes. El CECAS és una institució comuna de l'episcopat català i de les Càrites diocesanes dels bisbats de Catalunya, gestionada per la Fundació "Sense Cadenes" i inspirada en el Projecte Home i el passat any 2006 ha atès més de 650 persones, algunes en residències i altres en règim obert.

5. Els bisbes, en aquest inici de curs, amb la presència del P. Enric Puig, secretari general de la Fundació de l'Escola Cristiana, han tractat diverses qüestions relacionades amb l'ensenyament i l'educació, tant a les escoles d'iniciativa social com a l'escola pública.

6. En el marc del centenari de la fundació de l'escoltisme, esdevingut el passat mes d'agost, els bisbes han valorat els aspectes humans i cristians d'aquest moviment juvenil, i amb motiu d'aquesta efemèride, entre d'altres actes organitzats pels Minyons Escoltes i les Guies Sant Jordi de Catalunya, celebraran una Eucaristia d'acció de gràcies, a Montserrat, el pròxim dissabte 13 d'octubre, presidida per l'arquebisbe de Barcelona i concelebrada per l'arquebisbe de Tarragona i el bisbe de Sant Feliu de Llobregat, Mons. Agustí Cortés.

7. En l'àmbit dels mitjans de comunicació social, els bisbes s'han congratulat de la celebració del 25è aniversari de la retransmissió de la Missa, al matí dels diumenges, per la segona cadena de TVE a Catalunya. Amb aquest motiu, el

pròxim diumenge 14 d'octubre hi haurà una retransmissió extraordinària des de la basílica de Santa Maria del Mar, a Barcelona, i l'Eucaristia serà presidida per Mons. Lluís Martínez Sistach.

Mn. Manuel Valls, celebrant habitual d'aquesta eucaristia, al qual els bisbes agraeixen la seva labor, ha convocat a aquesta celebració totes les corals, grups musicals i altres col·lectius que han participat en aquest programa durant aquests 25 anys.

8. També en l'àmbit dels MCS, els bisbes han nomenat, per un trienni, nou director del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS), el Sr. Dídac Bertran Vallvé, delegat diocesà de MCS de l'arxidiòcesi de Tarragona.

9. Mons. Josep Àngel Saiz, bisbe de Terrassa, i encarregat per la CET de la pastoral de joventut, ha informat els bisbes de les activitats que duu a terme el corresponent Secretariat interdiocesà en el temps del postAplec de l'Esperit 2007, que aquest mes de maig va reunir a Tarragona més de cinc mil sis-cents joves provinents de les tretze diòcesis de Catalunya i les Balears. Ara el treball es fa per bisbats, aprofundint també en el Projecte marc de pastoral juvenil de la Conferència Episcopal Espanyola i preparant la participació en la pròxima Jornada Mundial de la Joventut, que tindrà lloc a Sydney (Austràlia) el mes de juliol de 2008.

10. També en l'àmbit de la pastoral de joventut, els bisbes han nomenat, per un trienni, nou coordinador del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut (SIJ), el P. Joan Pujol Huguet, O.F.M., consiliari de la delegació diocesana de Lleida.

11. Com a nou director del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera, i també

per un trienni, els bisbes han nomenat Mn. Josep Baena Iniesta, delegat diocesà d'aquest àmbit a Terrassa.

12. Mons. Xavier Salinas, bisbe de Tortosa i administrador apostòlic de Lleida, encarregat per la CET de l'àmbit catequètic, ha informat els bisbes de les pròximes Jornades interdiocesanes de formació per a catequistes, que tindran lloc els pròxims dies 9, 10 i 11 de novembre de 2007, a La Pineda / Vila-seca (Tarragona), amb el lema "El catequista en un món de comunicació".

13. La pròxima reunió de la CET tindrà lloc a Vic, a finals del mes de gener de 2008, en el marc del segon centenari del naixement de Sant Antoni Maria Claret.

Comunicat sobre la beatificació, a Roma, de 498 màrtirs espanyols, dels quals 93 catalans

Barcelona
24-10-2007

El pròxim diumenge 28 d'octubre de 2007, al matí, a la plaça de Sant Pere del Vaticà, a Roma, tindrà lloc la cerimònia de beatificació de 498 màrtirs espanyols, dels quals 93 catalans, que van donar la vida a causa de la fe en el període 1934-1937. La cerimònia serà presidida pel cardenal José Saraiva Martins, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, i a ella assistiran els arquebisbes i bisbes catalans, així com la pràctica totalitat dels altres bisbes espanyols, acompanyats per milers de fidels de tot el país.

Dels 93 màrtirs catalans, 2 havien nascut en el territori de l'actual bisbat de Barcelona, 33 en el de Girona, 8 en el de Lleida, 2 en el de Sant Feliu de Llobregat,

2 en el de Solsona, 8 en el de Tarragona, 4 en el de Terrassa, 11 en el de Tortosa, 10 en el d'Urgell i 13 en el de Vic. D'aquests màrtirs, 76 eren homes i 17 dones. La majoria dels 498 màrtirs -462- són religiosos i religioses; també hi ha 2 bisbes, 24 sacerdots diocesans, 1 diaca, 1 seminarista i 8 laics.

Les 498 beatificacions estan agrupades per "causes", instruïdes a les diòcesis on van ser martiritzats. A Girona hi ha una causa, en la qual estan incloses tres germanes Missioneres del Cor de Maria i a Barcelona, en cinc causes, hi ha un seminarista, una religiosa carmelita de la Caritat, una monja carmelita de clausura, una monja dominica de clausura, una laica, dues religioses franciscanes Filles de la Misericòrdia, dues dominiques de Santa Caterina de Siena (de la Congregació de l'Ensenyament de la Immaculada), dos laics de l'Orde seglar dominicà, quatre religiosos Missioners dels Sagrats Cors, quatre carmelites missioneres, set dominiques de l'Anunciata, catorze carmelites descalços, setze religiosos carmelites, quaranta-quatre germans de les Escoles Cristianes (La Salle) i quaranta-sis germans maristes.

Tal com recentment ha declarat Mons. Joan-Enric Vives, bisbe d'Urgell i secretari de la Conferència Episcopal Tarraconense: "L'Església els enalteix perquè van entregar la seva vida, perdonant i estimant, sense partidismes polítics, i són exemple per a tots els catòlics del món. Caldria que amb esperit de comunió, com reclamem els bisbes de Catalunya en el nostre document "Creure en l'Evangelí i anunciar-lo amb nou ardor", els valoréssim i no els oblidéssim mai. Ara ja -i molt més en el futur- seran tinguts com la millor collita de la nostra Església en el segle XX.

Les lamentables polèmiques cessaran i es comprovarà que aquestes beatificacions han estat justes, encertades teològicament i oportunes espiritualment".

Una completa informació sobre els nous beats es pot trobar en el llibre *Quiénes son y de dónde vienen. 498 mártires del siglo XX en España*, editat per l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Conferència Episcopal Espanyola, a cura de Mª Encarnación González, a Ed. Edice, Madrid, 2007.

CRÒNICA

Inauguració del curs 2007-2008 a les facultats eclesiàstiques de teologia i filosofia

El 3 d'octubre de 2007, l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, com a Gran Cancellier de les facultats eclesiàstiques, va inaugurar a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona el curs 2007-2008 de la Facultat de Teologia de Catalunya, de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona, de l'Institut de Teologia Fonamental i de la Facultat de Filosofia de Catalunya (Universitat Ramon Llull). L'acte va comptar amb la presència dels bisbes de les diòcesis catalanes.

La jornada es va iniciar a les 10h. amb la celebració d'una Eucaristia a la capella del Seminari Conciliar de Barcelona i va continuar amb la presentació de la memòria del curs 2006-2007, a càrrec del degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Dr. Armand Puig, i del degà de la Facultat de Filosofia de Catalunya, Dr. Joan Martínez Porcell. A continuació, el Dr. Josep M. Martí Bonet, professor d'Història de l'Església de les facultats eclesiàstiques des de fa 36 anys, va impartir la lliçó inaugural del curs, que portava per títol: *La parròquia. Història, evolució i vida*. En ella, va explicar que la parròquia va néixer

a finals del segle IV –especialment gràcies a l'empenta de Sant Martí de Tours–, quan van tenir lloc les invasions bàrbares i els nadius romans van haver de fugir de les ciutats i refugiar-se en els nuclis rurals. "Els bisbes –va dir el Dr. Martí Bonet– van enviar sacerdots a aquelles petites localitats amb competències gairebé episcopals".

Sens dubte, aquest curs estarà marcat per la celebració dels 40 anys de la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC). Per aquesta raó, des de la facultat s'han organitzat un conjunt de congressos i simposis que comptaran amb la participació de ponents d'un alt nivell provinents dels móns universitari i eclesial.

El Dr. Armand Puig i Tàrrach, que va ser nomenat degà de la FTC fa justament un any, considera que la Facultat "és un espai d'interrelació fecunda entre la raó i la fe: una raó que interpel·la i posa preguntes a la fe, i una fe que, de manera receptiva, il·lumina la raó amb la força de la veritat i la bellesa. La Paraula de Déu, llegida en el marc ric i plural de la tradició de l'Església, impulsada pel magisteri papal i episcopal, constitueix la base sobre la qual es construeix l'edifici teològic. La FTC, doncs, ha de procurar assolir un alt nivell acadèmic, d'acord amb els requisits del Procés d'Espai Europeu d'Educació, promogut des de la Declaració de Bolonya. En segon lloc, la FTC és un àmbit privilegiat de confluència de les moltes iniciatives que es forgen dins l'Església catalana, pel que fa a la reflexió teològica i, fins i tot, pastoral. En aquest sentit, la FTC ha de propiciar una circulació de persones i d'idees entre ella mateixa i les realitats majors de l'Església de Catalunya, i de l'Església de Déu en el seu conjunt. Aquesta és una

vocació ineludible i del tot necessària. En tercer lloc, la FTC és l'instrument de formació intel·lectual dels futurs preveres, enquadrats en tant que seminaristes, en el Seminari Interdiocesà i en els Seminaris Diocesans, i, en tant que religiosos, en els diversos ordes i congregacions; i, alhora, patrocina i impulsa la xarxa d'Instituts Superiors de Ciències Religioses, els quals reprenen, a nivell diocesà, el paper que la FTC incorpora a nivell de país".

Per la seva part, una novetat que ofereix la FFC per al curs que comença és la configuració definitiva d'un programa de doctorat comú als estudis de Filosofia i Humanitats. El títol d'aquest programa és Filosofia i Estudis Humanístics i, tal com està elaborat, es podrà presentar com a Màster de Recerca, segons la normativa de Bolonya.

A banda d'aquest doctorat, i tenint com a referent obligat el llegat del P. Eusebi Colomer (1923-1997) pel que fa a la figura de Ramon Llull, la FFC i la FTC han constituït L'Aula Lulliana de Barcelona. Es tracta d'un projecte de col·laboració entre la Facultat de Filologia de la UB, la FFC de la URL i la FTC. Aquesta institució pretén ser un àmbit d'intercanvi interdisciplinari des de la filologia, la filosofia, la teologia i la història i un espai de formació per a estudiants dels darrers cursos interessats per la vida i l'obra de Ramon Llull –també vol ser un lloc de trobada per compartir treballs d'investigació entre especialistes en la figura del mestre mallorquí–.

La signatura del Conveni de Bolonya per part de la Santa Seu, el setembre de 2003, ha significat un pas molt important per a les institucions eclesialtiques europees. L'adequació dels estudis de Teologia, de Filosofia o d'Humanitats a l'àmbit univer-

sitari europeu suposa que les titulacions que s'atorguen en aquests centres siguin plenament homologables amb els estudis de les Universitats de l'Estat, que a la vegada també hauran fet les necessàries adaptacions abans de l'any 2010. Gràcies al Conveni de Bolonya, la normalització acadèmica farà que els estudis eclesiàstics ocupin un lloc dins l'espai universitari i, potser, haurà arribat el moment que aquests estudis entrin plenament en l'àmbit universitari per dret propi, la qual cosa situaria les facultats eclesiàstiques dins l'àmbit universitari europeu.

Inauguració del curs 2007-2008 a l'ISCREB

El 9 d'octubre de 2007 va ser la inauguració oficial d'aquest institut a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona i el Dr. Hilari Ragner, monjo de Montserrat i historiador, va impartir la lliçó inaugural amb el títol: *El Vaticà i la Guerra Civil (1936-1939), segons els Arxius Secrets Vaticans recentment oberts*. Aquesta ponència ofereix als historiadors informacions molt importants sobre la nostra història contemporània: són els anys de la Segona República (1931-1936) i de la guerra civil (1936-1939). El P. Hilari va resumir les seves línies d'investigació en set punts:

1. L'aixecament militar no es va fer per raons religioses.
2. En molt poc temps es va convertir en una guerra de religió (persecució religiosa a la zona republicana, croada a la dels insurrectes).
3. L'episcopat espanyol s'hi va adherir amb entusiasme.
4. El Vaticà va ser molt reticent: Pasqua de les tres encíclicues.

5. Externament, les relacions entre el Vaticà i Franco són excel·lents, però la documentació reservada revela gravíssimes tensions, que en més d'un moment van fregar la ruptura de relacions.
6. Durant el segon any de la guerra, el Vaticà va negociar amb les dues bandes: ostensiblement amb Franco, dissimuladament i per intermediaris amb la República.
7. Si finalment va reconèixer plenament Franco, va ser perquè va guanyar, i amb ell s'havia d'entendre. Es pot dir que les tensions continuaran fins al concordat del 1953. Però poc després, amb Joan XXIII i el Concili Vaticà, començarà un altre gènere de tensions.

A continuació, el director de l'ISCREB, Dr. Antoni Matabosch, va explicar que la reflexió i les gestions durant el curs passat van portar a una ampliació de l'oferta acadèmica del centre. D'una banda, es va fer esment del conveni signat amb el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat per impartir-hi classes cada dilluns, tal com es fa al Bisbat de Terrassa des de fa deu anys. També s'ha ampliat l'oferta a Barcelona de la manera següent: Curs Bàsic de Bíblia (1 any), presencial i virtual, que consta de totes les assignatures de Bíblia de la Diplomatura i que ofereix una visió àmplia de la Bíblia. Postgrau en Teologia Bíblica (2 anys), presencial, que ofereix un bon bagatge bíblic i d'aprofundiment de l'espiritualitat cristiana i que pot ser un eix vertebrador de l'acció pastoral. Es continuarà oferint el Postgrau presencial en Diàleg Interreligiós, Ecumènic i Cultural (en 2 anys), on es fa un estudi acurat de les principals religions del món. Com a

novetat s'ofereix aquest curs un Màster en Identitat Cristiana i Diàleg, de forma virtual, que fàcilment es podria convertir en Llicenciatura virtual. L'ISCREB, d'altra banda, resta a l'espera de rebre el permís per poder oferir la Llicenciatura per Internet, que ha de concedir la Congregació per l'Educació Catòlica (*Ministeri d'Educació de la Santa Seu*, al Vaticà). Està previst que aquesta autorització arribi aviat, tenint en compte les gestions realitzades directament per l'arquebisbe de Barcelona –actualment, l'ISCREB imparteix la diplomatura en Ciències Religioses en la modalitat presencial i virtual, mentre que la llicenciatura només es pot cursar presencialment-.

El curs passat, el centre va comptar amb 667 alumnes –un 9% més que l'any anterior-, 345 dels quals –un 13% més- pertanyen a la modalitat *Teologia x Internet* –o ISCREB Virtual-, 39 més que el curs anterior. Els matriculats en la modalitat Presencial han estat 322 –un 5% més-. Aquestes xifres representen que la diplomatura en Ciències Religioses per Internet ha anat creixent, des del curs d'inici 2000-2001, en uns 50 alumnes per any. La majoria de matriculats en aquesta modalitat d'estudis virtuals tenen estudis universitaris, un 83%; a l'ISCREB Presencial, els alumnes amb titulacions superiors representen el 71%. En el curs passat han obtingut la Diplomatura 50 estudiants i la Llicenciatura, 19.

Una dada a tenir en compte també de l'alumnat de l'ISCREB és la distribució per sexes: un 58% són dones, mentre que els homes representen el 42%. Per edats, els més grans de 55 anys són majoria (41%), seguits dels que tenen menys de 30 anys (22%), els que estan entre els 41 i els 55

anys (21%), mentre que els que tenen entre 30 i 40 anys són el 16%.

Mons. Lluís Martínez Sistach va tancar l'acte dient que cada any l'Institut "treballa per oferir uns estudis universitaris de teologia de qualitat" i va remarcar "la necessitat de treballar equilibradament en la doble dimensió d'assentament i d'expansió que ha de tenir la nostra institució a fi de fer la seva aportació específica al servei de l'Església i de la fe cristiana".

"El que ensenya el nostre Institut ha de sorgir del més fons del cristianisme i fer-ne una exposició que tingui una estreta relació amb les persones d'avui, el seu entorn i les seves vivències personals. El que li és propi com a institució universitària és exposar aquest missatge cristià encarnat de manera sistemàtica, raonable, rigorosa. Si ho fa així, mostrarà la raonabilitat i la credibilitat del missatge cristià, donarà un testimoniatge de la revelació de Déu, contribuirà a la funció mediatadora de l'Església i, en definitiva, contribuirà a fer sorgir i consolidar la fe en el nostre món", va destacar Mons. Martínez Sistach.

Conferencia Episcopal Española

COMUNICATS

Beatificación de 498 mártires del siglo XX en España

Nota de prensa 5 CEE

Roma

28-10-2007

Esta mañana en la Plaza de San Pedro del Vaticano ha tenido lugar, a las 10,00 h., la ceremonia de beatificación de 498 mártires del siglo XX en España. La eucaristía, presidida por el cardenal José Saraiva Martins, representante del Papa y prefecto del Pontificio Consejo para las Causas de los Santos, ha sido concelebrada por 71 obispos españoles, los superiores generales de las ordenes religiosas, más de un millar de sacerdotes diocesanos y religiosos. Han ayudado en la celebración los seminaristas de Barcelona –ha sido beatificado un seminarista barcelonés- y seminaristas de los religiosos a cuyas congregaciones pertenecen los mártires.

La delegación oficial del gobierno español ha estado encabezada por el ministro de Asuntos Exteriores y Cooperación, Miguel Ángel Moratinos. Le han acompañado el embajador de España ante la Santa Sede, Francisco Vázquez, el subsecretario de Asuntos Exteriores y Cooperación, Luis Calvo, y la directora general

de Asuntos Religiosos, Mercedes Rico. Han estado representadas siete comunidades autónomas (Valencia, Castilla-León, Madrid, La Rioja, Castilla-La Mancha, Andalucía y Cataluña) y han asistido también numerosas autoridades municipales. La delegación oficial se ha completado con representantes de los distintos grupos parlamentarios y partidos políticos.

Rito de beatificación

En la eucaristía, tras el acto penitencial, ha tenido lugar el rito de beatificación. El arzobispo de Madrid, cardenal Antonio María Rouco Varela, a cuya archidiócesis pertenece el mayor número de los mártires, se ha acercado al altar, acompañado por los obispos de las diócesis en las que se instruyeron las 23 causas y por los correspondientes postuladores. El rito ha comenzado con unas breves palabras del cardenal Rouco Valera en las que ha solicitado al papa Benedicto XVI que inscriba en el número de los beatos a los que van a ser beatificados. Después los obispos han enumerado la causa de beatificación de sus diócesis respectivas, por el orden que corresponde a la fecha de introducción de las causas: Barcelona, Burgos, Toledo, Cuenca, Ciudad Real, Mérida-Badajoz, Madrid, Oviedo, Jaén, Santander, Cartagena y Girona. El arzobispo de Madrid ha concluido la súplica de beatificación en nombre de todos los obispos, destacando que los beatos "fueron hombres y mujeres de fe y oración, particularmente centrados en la eucaristía y en la devoción a la Santísima Virgen (...) eran apóstoles y fueron valientes cuando tuvieron que confesar su condición de creyentes".

A continuación, el cardenal Saraiva Martins ha dado lectura a la Carta Apostólica

de Beatificación, del papa Benedicto XVI. En esta Carta el Papa inscribe en el Libro de los Beatos a los venerables siervos de Dios que dieron la vida en defensa de su fe. Se ha anunciado que la fiesta de los nuevos beatos se celebrará anualmente el día 6 de noviembre.

Después de la lectura, a las 10 y 20 minutos, se ha entonado el canto *Christus vincit*, mientras se descubría el mosaico con los rostros de los 498 ya nuevos beatos y el logotipo oficial de la beatificación. El rito ha concluido con unas breves palabras de agradecimiento del arzobispo de Madrid: "La Iglesia de Dios que peregrina en España, da gracias al sucesor del apóstol Pedro, Su Santidad el papa Benedicto XVI, por la beatificación de estos 498 mártires, que derramaron su sangre en defensa de la fe".

Homilía del Cardenal Saraiva

El Cardenal Saraiva Martins ha destacado durante la homilía que "el mensaje de los mártires es un mensaje de fe y de amor. Debemos examinarnos con valentía y hacer propósitos concretos para descubrir si esa fe y ese amor se manifiestan heroicamente en nuestra vida (...) Ser cristianos coherentes nos impone no inhibirnos ante el deber de contribuir al bien común y moldear la sociedad siempre según justicia, defendiendo –en un diálogo informado por la caridad– nuestras convicciones sobre la dignidad de la persona, sobre la vida desde la concepción hasta la muerte natural, sobre la familia fundada en la unión matrimonial una e indisoluble entre un hombre y una mujer, sobre el derecho y deber primario de los padres en lo que se refiere a la educación de los hijos y sobre tantas otras cuestio-

nes que surgen en la experiencia diaria de la sociedad en que vivimos".

La celebración ha concluido con el himno a los mártires del siglo XX en España "Semillas de Paz", interpretado por el Coro de la Catedral de La Almudena de Madrid.

Antes de la eucaristía, desde las 9,15 horas, en la Plaza de San Pedro se han entonado cantos y se han leído testimonios procedentes de documentos de los mártires para que los peregrinos, que habían ido llegando a la Plaza desde las 8,00 horas, pudieran prepararse para la celebración litúrgica

Nota de prensa 6 CEE

Roma

28-10-2007

El papa Benedicto XVI, al finalizar el rezo del Angelus, se ha dirigido a los peregrinos españoles, congregados en la Plaza de San Pedro para asistir a la ceremonia de beatificación de 498 mártires del siglo XX en España. El pontífice ha saludado con afecto a los fieles de lengua española, "en particular a los obispos de España, sacerdotes, religiosos, religiosas, seminaristas y fieles que habéis tenido el gozo de participar en la beatificación de un numeroso grupo de mártires del pasado siglo en vuestra nación (...) Damos gracias a Dios por el gran don de estos testigos heroicos de la fe que, movidos exclusivamente por su amor a Cristo, pagaron con su sangre su fidelidad a Él y a su Iglesia. Su testimonio ilumina nuestro camino espiritual hacia la santidad y nos alienta a entregar nuestras vidas como ofrenda de amor a Dios y a los hermanos. Al mismo tiempo, con sus palabras y gestos de perdón hacia

sus perseguidores, nos impulsan a trabajar incansablemente por la misericordia, la reconciliación y la convivencia pacífica".

El Papa ha invitado "de corazón a fortalecer cada día más la comunión eclesial, a ser testigos fieles del Evangelio en el mundo, sintiendo la dicha de ser miembros vivos de la Iglesia". Por último, ha pedido a los nuevos beatos que "intercedan por la Iglesia en España y en el mundo; que la fecundidad de su martirio produzca abundantes frutos de vida cristiana en los fieles y en las familias; que su sangre derramada sea semilla de santas y numerosas vocaciones sacerdotales, religiosas y misioneras".

Antes del rezo del Angelus, el Papa también se ha referido a la realidad del martirio cristiano y ha afirmado que el supremo testimonio de la sangre no es una excepción reservada a algunos individuos sino que afecta al conjunto del pueblo cristiano

Nota de prensa 8 CEE

Roma

29-10-2007

Miles de peregrinos españoles se han congregado hoy de nuevo, esta vez en el interior de la Basílica de San Pedro, para celebrar la misa de acción de gracias por la beatificación de 498 mártires del Siglo XX en España. La celebración eucarística, presidida por el secretario de Estado del Vaticano, Cardenal D. Tarcisio Bertone, ha dado comienzo a las 10,00 horas.

Al igual que ayer, han concelebrado 71 obispos españoles, los superiores generales de las ordenes religiosas a cuyas congregaciones pertenecen los mártires, y numerosos sacerdotes diocesanos y

religiosos. Han participado en la celebración seminaristas de Barcelona –ha sido beatificado un seminarista barcelonés– y de Málaga –entre los nuevos beatos se encuentra un diácono malagueño– y seminaristas de las distintas congregaciones religiosas.

El ejemplo de perdón y reconciliación de los nuevos beatos y el impulso que estas beatificaciones suponen para la Iglesia, han quedado de manifiesto tanto en las palabras que el arzobispo de Toledo, cardenal D. Antonio Cañizares Llovera, ha pronunciado al inicio de la eucaristía como en la homilía del cardenal Bertone.

Palabras del Cardenal Cañizares al inicio de la Eucaristía

Al comienzo de la misa de acción de gracias por la beatificación de 498 mártires del siglo XX en España, el cardenal Cañizares señaló que "es toda la Iglesia en España la que se alegra con este reconocimiento, y hoy, junto a la tumba de San Pedro, y en comunión plena e inquebrantable con su sucesor, el papa Benedicto XVI, representado por su Eminencia, viene a agradecer a Dios tan inmenso don con que hemos sido enriquecidos por su gracia y su infinita misericordia". Así, expresó "nuestro público y común agradecimiento al Santo Padre por este regalo de los nuevos beatos, mártires, que honran a la Iglesia en España, y a la Iglesia universal, iniciamos, con devoción y agradecimiento, la celebración eucarística en la que unimos la memoria agradecida de estos cuatrocientos noventa y ocho mártires al memorial del sacrificio redentor de Cristo (...) cumbre y plenitud de la entrega derramada para el perdón de los pecados

y la reconciliación de todos en una unidad inquebrantable".

Además, se preguntó "¿Cómo no dar gracias por estos mártires, y por tantos y tantos otros, en muchedumbre incontable, que dieron su vida por Jesucristo como testimonio supremo de la verdad del Evangelio y de la fe?" "Nos reunimos con júbilo –continuó el Arzobispo de Toledo–, llenos de esperanza, gozosos, para celebrar, en estos mártires, a esa pléyade inmensa de fieles, contemplada en el Apocalipsis, que «vienen de la gran tribulación y han lavado sus túnicas con la sangre del Cordero»".

El cardenal Cañizares señaló que "no queremos ni podemos olvidar el testimonio de los mártires de la persecución religiosa en España del siglo XX. Ellos manifiestan la vitalidad de nuestras iglesias locales y forman como un gran cuadro del evangelio de las bienaventuranzas". Así pues, "su sangre derramada por amor a Dios es el signo y el mayor grito a favor del amor entre los hombres, queridos por Dios hasta el extremo. Ellos constituyen una llamada apremiante a la unidad, a la paz, al reconocimiento y respeto de cada ser humano, al diálogo, a la mano tendida, al perdón y a la reconciliación entre todos".

El arzobispo de Toledo concluyó destacando que "entregaron su vida en obediencia y en cumplimiento de la voluntad de Dios, que es misericordioso y nos llama a la misericordia y al perdón".

Homilia del cardenal Bertone

"La beatificación de cuatrocientos noventa y ocho mártires de España, que celebramos ayer, ha sido una ocasión para constatar una vez más cómo la cadena de

cristianos que han sido atraídos por el ejemplo de Jesús y sostenidos por su amor no se ha interrumpido desde los comienzos de la predicación apostólica". Con estas palabras el cardenal Bertone iniciaba la homilía de esta misa de acción de gracias, una homilía cargada de esperanza en que la vida y el ejemplo de santidad de los nuevos mártires se convierta "en un potente foco de luz y en una apremiante invitación a vivir el Evangelio radicalmente y con sencillez, dando testimonio público y valiente de la fe que profesamos".

El cardenal Bertone ha recordado que "todo martirio tiene lugar ciertamente en circunstancias históricas trágicas que, asumiendo a veces la forma de persecución, llevan a una muerte violenta por causa de la fe". Pero, afirmaba, "en medio de ese drama, el mártir sabe trascender el momento histórico concreto y contemplar a sus semejantes desde el corazón de Dios (...) El mártir antepone la confesión de la fe a su propia vida, contrarrestando así la agresión con la plegaria y con la entrega heroica de sí mismo. Amando a sus enemigos y rogando por los que lo persiguen (cf. Mt 5,44), el mártir hace visible el misterio de la fe recibida y se convierte en un gran signo de esperanza, anunciando con su testimonio la redención para todos".

El secretario de Estado del Vaticano ha recordado que "el martirio es para la Iglesia un signo elocuente de cómo su vitalidad no depende de meros proyectos o cálculos humanos, sino que brota más bien de la total adhesión a Cristo y a su mensaje salvador. Bien sabían esto los mártires, cuando buscaron su fuerza no en el afán de protagonismo, sino en el amor absoluto a Jesucristo, a costa incluso de la propia vida". Así, y para comprender

mejor el verdadero sentido cristiano del martirio, el cardenal ha invitado a "dejar que hablen los propios mártires. Ellos, con su ejemplo, nos han confiado un testamento que a veces no nos atrevemos a abrir. En cambio, si les prestamos atención, sus vidas nos hablarán sin duda de fe, de fortaleza, de generosa valentía y de ardiente caridad, frente a una cultura que trata de apartar o menospreciar los valores morales y humanos que nos enseña el propio Evangelio".

También ha recordado el cardenal Bertone que "estos mártires no han sido propuestos al pueblo de Dios por su implicación política, ni por luchar contra nadie, sino por ofrecer sus vidas como testimonio de amor a Cristo y con la plena conciencia de sentirse miembros de la Iglesia. Por eso, en el momento de la muerte, todos coincidían en dirigirse a quienes les mataban con palabras de perdón y de misericordia".

Por eso, estos nuevos beatos "han enriquecido a la Iglesia de España con su sacrificio, siendo hoy para nosotros testimonio de fe, de esperanza firme contra todo temor y de un amor hasta el extremo (cf. Jn 13,1). Su muerte constituye para todos un importante acicate que nos estimula a superar divisiones, a revitalizar nuestro compromiso eclesial y social, buscando siempre el bien común, la concordia y la paz".

[Santa Seu]

COMUNICATS

Anuncio de consistorio para la creación de nuevos cardenales

Vaticano

17-10-2007

Al final de la Audiencia General de hoy, el Santo Padre Benedicto XVI ha anunciado para el próximo 24 de noviembre un consistorio en el cual procederá al nombramiento de nuevos cardenales.

Esta es la lista de los nuevos cardenales electores:

- Arzobispo Leonardo Sandri, prefecto de la Congregación para las Iglesias Orientales
- Arzobispo John Patrick Foley, pro-gran maestro de la Orden Ecuestre de los Caballeros del Santo Sepulcro de Jerusalén, antiguo presidente del Consejo Pontificio para las Comunicaciones Sociales.
- Arzobispo Giovanni Lajolo, presidente de la Pontificia Comisión para el Estado de la Ciudad del Vaticano y de la Gobernación del Estado de la Ciudad del Vaticano.
- Arzobispo Paul Josef Cordes, presidente del Consejo Pontificio «Cor Unum».
- Arzobispo Angelo Comastri, arcipreste

de la basílica vaticana, vicario general de Su Santidad para la Ciudad del Vaticano y presidente de la Fábrica de San Pedro.

- Arzobispo Stanislaw Rylko, presidente del Pontificio Consejo para los Laicos.
- Arzobispo Raffaele Farina, S.D.B., archivero y bibliotecario de la Santa Iglesia Romana.
- Arzobispo Agustín García-Gasco Vicente, de Valencia (España).
- Arzobispo Sean Baptist Brady, de Armagh (Irlanda).
- Arzobispo Lluís Martínez Sistach, de Barcelona (España).
- Arzobispo André Vingt-Trois, de París (Francia).
- Arzobispo Angelo Bagnasco, de Génova (Italia).
- Arzobispo Théodore-Adrien Sarr, de Dakar (Senegal).
- Arzobispo Oswald Gracias, de Bombay (India).
- Arzobispo Francisco Robles Ortega, de Monterrey (México).
- Arzobispo Daniel N. DiNardo, de Galveston-Houston (Estados Unidos).
- Arzobispo Odilio Pedro Scherer, de Sao Paulo (Brasil).
- Arzobispo John Njue, de Nairobi (Kenia).

Además, el Papa elevó a la dignidad cardenalicia a tres obispos y dos sacerdotes «por su compromiso al servicio de la Iglesia».

Se trata de:

- Su Beatitud Emmanuel III Delly, patriarca de Babilonia de los Caldeos (Irak).
- Arzobispo Giovanni Coppa, nuncio apostólico.
- Arzobispo Estanislao Esteban Karlic, emérito de Paraná (Argentina).

- Padre Urbano Navarrete, S.I., ex rector de la Pontificia Universidad Gregoriana
- Padre Umberto Betti, O.F.M., ex rector de la Pontificia Universidad Lateranense.

El Papa reveló que también quería elevar a la púrpura cardenalicia al obispo Ignacy Jeż, de Koszalin-Kobrzeg, en Polonia, quien falleció este martes a los 93 años. «Por él se eleva nuestra oración de sufragio», aseguró.

«También habría otras personas por las que siento una gran estima –confesó el obispo de Roma–, que por su dedicación al servicio de la Iglesia merecerían ser elevadas a la dignidad cardenalicia. Espero tener la oportunidad en el futuro de testimoniar, también de este modo, a ellos y a sus países de origen, mi estima y mi afecto».

El Papa encomendó por último a los futuros cardenales a «la protección de María Santísima, pidiéndole que los asista en sus respectivas tareas, para que sepan testimoniar con valentía en todas las circunstancias su amor por Cristo y por la Iglesia».

Altres informacions

NOTÍCIES

Inauguració del curs 2007-2008 a la Fundació Joan Maragall

El president de la Fundació Joan Maragall (FJM), Dr. Antoni Matabosch, va donar a conèixer els punts en què es basaran les actuacions del curs 2007-2008, que es va inaugurar el 16 d'octubre a la sala d'actes del Seminari Conciliar de Barcelona, en presència de l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Aquests punts resumeixen la línia de treball marcada des del Patronat de la FJM i tenen com a objectiu "inculturar el cristianisme en el dia d'avui i fer que la cultura s'introdueixi en la vida de l'Església", per tal d'ajudar a fer "un cristianisme més creïble, més del nostre món".

- La crisi de la transmissió de la fe. El Patronat ha examinat les causes tenint en compte que el marc de la crisi és més ampli que la crisi religiosa. Per aquesta raó, des de la FJM es proposen cuidar especialment les noves generacions –més enllà dels seminaris, dels ajuts en la formació o el Premi Joan Maragall, que s'han fet fins ara–.
- La FJM opta per fer ofertes de qualitat, d'un nivell adequat. Només anant a la veritable radicalitat del missatge cristià es dona un bon testimoniatge.

- La FJM renova el compromís de ser present en la nostra societat i en la nostra cultura. El Patronat es proposa estudiar quins són els valors que es voldrien promocionar en la nostra societat: s'està valorant la creació d'una publicació periòdica per difondre més el propi pensament.
- La FJM es reafirma en l'esforç que ha fet els darrers anys per repensar en el dia d'avui la fe cristiana de sempre. Els tres cicles sobre "Repensar conceptes claus de la teologia i de la moral", que acaben enguany i que es pensen publicar, en són un clar exemple.
- Finalment, la FJM pretén augmentar el grau de col·laboració amb institucions culturals no confessionals i amb les institucions cristianes de pensament de Catalunya. Sumar esforços és la millor manera de veure'ls multiplicats.

El Dr. Matabosch es va marcar la fita del vintè aniversari, que tindrà lloc el febrer de 2009, "com un moment de fer un canvi qualitatiu en la tasca de la Fundació, de manera semblant com ho va ser el desè aniversari".

A continuació, el Dr. Pere Lluís Font, vicepresident del Patronat de la FJM, membre de l'Institut d'Estudis Catalans, del Consell de la Fundació Bernat Metge i del Consell Supervisor del TERMCAT, va impartir la conferència inaugural del curs, que portava per títol *Cristianisme i modernitat*. Pere Lluís, doctor Honoris Causa per la Universitat de Lleida, va afirmar en la conferència que "cristianisme i modernitat tenen fama d'estar malavinguts, segurament perquè el cristianisme s'havia pensat a si mateix i es trobava còmode en el marc d'una cultura premoderna. Però, d'altra banda, la modernitat és en una

bona mesura filla del cristianisme mateix. Cal, doncs, -argumenta- exorcitzar fantasies: modernitat i cristianisme no són incompatibles. És més, el cristianisme es juga el seu futur en la confrontació amb la cultura moderna, que és l'única gran cultura crítica que ha sorgit en el planeta. Les evidències culturals modernes han de portar el cristianisme a renovar el seu pensament, el seu llenguatge i el seu imaginari. La inculturació moderna és per al cristianisme una ocasió d'or per aprofundir en la seva essència i per desfer-se d'adherències històriques espúries".

L'acte va finalitzar amb la intervenció de l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, que va fer algunes consideracions sobre el significat de la cultura i la importància de les polítiques culturals en el nostre món. Va distingir tres tipus de polítiques culturals: la primera basada en una concepció clàssica de la cultura, la segona supera aquest model per un de més ampli i global anomenat "democràcia cultural", i la tercera és aquella que prioritza i posa en gran relleu la dimensió humanitzadora de la cultura, "prioritat cultural" dels governs, que tendeix a situar l'ésser humà en el centre de tota preocupació política en tots els àmbits; aquest darrer model "vol superar l'economicisme, la pura conservació de les coses i la falsa neutralitat de la cultura".

Mons. Martínez Sistach va citar el missatge de Joan Pau II a la Conferència de Mèxic (1982), en el qual va dir que "una autèntica política cultural ha de considerar l'home en la seva totalitat, en totes les dimensions personals –sense oblidar els aspectes ètics i religiosos– i en les seves dimensions socials. D'això es desprèn que les polítiques culturals no podran fer abs-

tracció de la visió espiritual de l'home en la promoció de la cultura".

A partir d'aquesta cita del papa Joan Pau II, l'arquebisbe de Barcelona va afirmar que "aquesta opció ètica en la cultura, que inclou totes les dimensions humanes, hauria de conformar el que hauríem d'entendre per cultura i que caldria que fos inclosa en les polítiques culturals. Aquesta idea central s'hauria de concretar en els objectius culturals a obtenir". Per aquesta raó, va afegir, la FJM "està cridada a estar immersa en aquest món complex i a aportar-hi la sal i la llum de l'Evangeli humanitzador".

